

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka pettivrsta 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštne proste.

20.000!

Zadnja številka „Slov. Gospodarja“ je izšla v 20.000 izvodih, današnja je to število že prekoračila. Danes se je tiska v 20.200 izvodih. Nihče nam ne bo zameril, ako ob tej priliki povemo nekatera svoja čustva, misli in želje, kajti velikanski uspeh nas pri tem gotovo popolnoma opravičuje.

Glavno naše čustvo je globoka hvaležnost nasproti Bogu, kateri je dosedaj naše delo s svojim blagoslovom spremljal in ni gledal na naše slabosti, ampak na našo dobro voljo. Tudi zanaprej ga prosimo s kraljevim pevcem: „S celim svojim srcem Te iščem; ne odvrni me od svojih zapovedi! ... Uči me svoje pravice ...!“

Hvaležno se spominjamo tudi mož, ki so sedaj mogočnemu posloplju položili temelje, na katerih se je lahko dalje gradilo. To so bivši uredniki našega lista. Trije že počivajo v Bogu, dr. Prelog, dr. Ulaga in dr. Mlakar, dva še živita, kanonik dr. Gregorec in nadžupnik Fr. Korošec.

Hvalo smo dolžni tudi našim mnogoštevilnim prijateljem, sotrudnikom in naročnikom. Ti so agitirali, drugi pisali in poročali, tretji naročali in čitali. Vsi skupaj pa so z uredniki vred sodelovali na našem nenavadnem napredku in krasnem razvoju. Hvala jim!

Ob velikem uspehu stojimo danes in se ga veselimo! Toda v nas ni želje po počitku, ampak po napredku. Mi hočemo še dalje naprej! Tako govori danes naše srce z velikim pogumom za bodočnost.

In mi bomo napredovali! To je naše trdno zaupanje in prepričanje. Zakaj govorimo s takim prepričanjem? Mi bomo napredovali, ker še hočemo nadalje zvesto služiti Bogu in njegovi Cerkvi, zvesto služiti svojemu predragemu slovenskemu narodu in zvesto služiti vsem gospodarskim težnjam in potrebam našega ljudstva.

Bog z nami! Mi gremo naprej!

Zagotovitev spomladanske setve.

Poljedelsko ministrstvo je sporazumno z ministrstvom notranjih zadev dne 15. februarja t. l. izdalo odlok, kateri se peča z zagotovitvijo pomladanskih setev za leto 1915, in sicer se določa:

§ 1. Vsak lastnik zemljišča ima dolžnost, da poseje sedaj spomladi vse svoje njive, v kolikor niso posejane z ozimino.

§ 2. Komisije za oskrbovanje setev morajo skrbeti, da se bo spomladanska setev v letošnji spomladi izvršila pravočasno in popolnoma. V svrhu tega je dolžnost komisije: 1. Dognati morajo, koliko zemljišča še ni posejanega in osobito tistega zemljišča, ki je vsled vpoklicanja posestnikov pod orožje ali pa vsled drugih po vojski povzročenih ovir potrebno pomoči. 2. Sestavljati morajo delovni načrt, da se pomoči potrebno zemljišče poseje ter da se nadzoruje izvršitev

tega dela. 3. Imajo skrbeti, da nobeno zemljišče, ki je sposobno za to, ne ostane neposejano in neobdelano. 4. Nakazati morajo delavske moči, vprežno živino, kakor tudi potrebno poljedelsko orodje ter staviti okrajni politični oblasti tozadevne predloge. 5. Dajati morajo posestnikom nasvete o izbiri semen, ki se naj poseje, o krajih in načinu, kako se dobivajo semena in gnojila. 6. Naznaniti morajo županstvom ona zemljišča, kojih pravočasno posejanje in obdelovanje se vsled vpoklica lastnika pod orožje ali vsled drugih vojskih ovir z odredbami, določenimi v točkah 4 in 5, ne more zagotoviti. 7. Poročati morajo okrajni politični oblasti, ali bi bile kje potrebne kake posebne odredbe vlade.

§ 3. Obdelovanje in posejanje v § 2 točke 6 označenih zemljiščih je dolžnost občine, ki ima pravico, da zahteva povračila tozadevnih stroškov iz doneska zemljišča, katerega je posejala in obdelovala.

§ 4. Državni gozdarski uslužbenci politične uprave, kakor tudi uslužbenci agrarne oblasti imajo dolžnost, da podpirajo politične okrajne oblasti, kakor tudi komisije za oskrbovanje setev pri izvrševanju njihove naloge.

§ 5. Kdor ne izpolnjuje v § 1 te odredbe označene določbe, se bo kaznoval od politične okrajne oblasti z denarno kaznijo do 1000 kron ali z zaporom do enega meseca.

§ 6. Ta odredba stopi v veljavo z dnevom razglasenja.

Slike iz vojne.

Kako smo se umikali iz Srbije.

Ivan Robar, doma iz župnije Sv. Jerneja pri Ločah, stražmojster pri dragoncih, piše g. Jožetu Stelcarju v Mariboru dne 7. februarja z južnega bojišča:

Ljubljani prijatelj! Jaz sem še vedno pri brigadnem generalnem štabu ter sem hvala Bogu ostal dosedaj še zdrav in nepoškodovan, čeravno sem bil dostikrat v veliki nevarnosti. Videl sem dovolj pretresljivih in strašnih dogodkov, katerih pa Ti tukaj ne morem popisati. Odkar smo prekoračili Drino ter stopili na srbsko ozemlje, ni bilo skoro noč in dan miru. Le parkrat smo bili tako srečni, da smo bili pri sv. maši na prostem. Vselej pa, ko se je brala taka sv. maša za padle vojake, so sodelovali častniki s petjem krasnih žalostink. Posebno ganljiv prizor je bil na večer Vseh svetnikov. Naš preč. g. vojni kurat je spregovoril nekaj krasnih besed na grobovih naših tovarišev, katere smo, kolikor je bilo mogoče, okinali ter prižgali nekaj sveče. Ob koncu pa je odmevala glasna molitev navzočih vojakov po bližnjem gozdu. Opazil sem, da so bile skoro vse oči vojakov rosne od solz, kar je bil dokaz, da sega bratska vojaška ljubezen hrabrih Slovencev in Hrvatov tudi onkraj groba.

Pozabil tudi ne bom onih večerov, ko smo se vračali iz Srbije. Bile so skoro same gore in strmi bregovi. Jezditi ni bilo mogoče, ampak šli smo skoraj pet dni peš, konje pa smo vsaki svojega vodili za seboj. Vreme je bilo grozno. Sneg in dež in silen veter so nas pozdravljali. Neki večer butne moj tovariš ob nekaj trdega. Kaj je bilo? Pogledal je natančneje in opazil je mrtvega Srba. Kmalu najdem tudi jaz celo vrsto mrtičev. Bili so večinoma Srbi, ki so ležali po vrsti po pobočju nekega hriba. Nas vse je stresel nekoliko mraz po životu.

Za danes dovolj. Ko bodo začele zopet pokati puške in grmeti topovi, Ti poročam več. Bog daj, da bi se v kratkem sovražniki umirili. Tudi moj mlajši brat Stefan je odšel na severno bojišče. Po vojski Te obiščem. Ostani zdrav! Tvoj Ivan Robar, c. in kr. stražmojster.

Kako smo se Slovenci borili s Srbi.

Jožef Miklavc, kmet iz Križ pri Gornjemgradu, piše svoji ženi dne 24. jan. 1915:

Južno bojno polje, 24. januarja.

Ljuba moja žena! Danes imam priliko in hočem Ti nekoliko popisati mojo rajžo. Ali natančno ti ne morem popisati, ti bom komaj ustmeno povedal, ako mi ljubi Bog ohrani nadaljno življenje. Naša stotnija je odšla iz Tolmina dne 12. oktobra v Bosno. V prvi ogenj smo prišli dne 21. oktobra. Tri dni in tri noči se je brez nehanja streljalo s kanoni in puškami, da je bila groza. Vojaki so padali kakor snopje in mi smo jih nosili tri ure daleč v bolnišnico. To je bilo trpljenje! In potem smo hodili vsak dan po Bosni in iskali Srbe. Menda so vsi pobegnili.

Pa mi smo noč in dan marširali za njimi. Strašno smo trpeli. Ko smo marširali dalje, smo šli čez Drino. Čez to vodo smo šli dne 7. novembra in smo dobro podili Srbe. Dne 11. novembra smo zopet prišli v hud boj, ki je trajal dva dni in dve noči. Krogle so šle kakor dež in čiv, čiv, čiv so tulile mimo glave. Kanoni so pokali, da so se tresli hribi in doline, vse je bilo razbito in oropano koder smo šli. Nič se ni dobilo za piti, nič za jesti. Pozneje smo bili mnogokrat v bolj majhnih bojih po nekaj ur. Slovenci smo se hrabro vojskovali! Dne 4. decembra so nas zopet Srbi napadli. Našim je zmanjkalo. Že dva dni smo streljali samo s puškami. Srbi so na vso moč začeli streljati s kanoni. Bili smo na nekem velikem hribu, kjer smo se umikali. Dve uri sem hitel kar mi je bilo mogoče in sem se kar Bogu in Mariji izročil. Angel varih in sv. Jožef sta me rešila nesreče, da sem prišel srečen in zdrav skozi. Veliko naših vojakov so tam ujeli, ker je bilo že dosti bolanih in kruljavih, pa tudi dosti sanitete je bilo med njimi ko sem bil jaz komaj 50 korakov od njih oddaljen, so tudi našega zdravnika dr. Serneca iz Celja ujeli. Po cesti smo gazili blato do kolena. To je bila groza! Več tisoč konj je popadalo v blato in poginilo. In potem smo marširali iz Srbije nazaj dolgih šest dni in smo prišli nazaj na naše ozemlje čez Savo dne 11. decembra. V Slavoniji smo bili na enem mestu do 20. januarja in zdaj smo prišli v Bosno nazaj. Veliko smo prestali hudega, veliko mraza, veliko glada, hudega marširanja in nič spanja. Zdaj so nam tukaj častniki povedali, da smo hujše že prestali, odslej se bodo drugi za nami vojskovali.

Molite za me, da mi ljubi Bog dodeli milost, da se še vrnem v svoj domači kraj. Z Bogom ljuba žena in sinček! Dal Bog in sreča junaška zmago našemu orožju in pogin našim sovražnikom!

Usoda štirih prijateljev.

Franc Nemec, doma od Sv. Jurija ob Ščavnici, ki je služil pri 26. domobranskem pešpolku na severnem bojišču, nam piše dne 14. februarja iz bolnišnice v Besterezebamja:

Celih 6 mesecev smo bili 4 prijatelji skupaj ter se vojskovali proti sovražniku. Veliko smo prestali. Ti štirje prijatelji smo bili: korporal Franc Segula, Franc Perko iz Kapele, Karl Rep od Male Nedelje in Franc Nemec od Sv. Jurija ob Ščavnici. Bilo je dne 26. januarja. Pričakovali smo sovražnika. Predpoldne ob 10. uri zagledamo v celih bojnih vrstah sovražnika korakati proti nam. Naša četa počaka, da se nam Rusi približajo. Na 800 korakov začnemo z mrtvaško uro. Rusi so padali, kakor bi žel žito z veliko koso. Kar slišim vpiti zraven mene Franca Perko „Jezus, Marija!“ Dobil je dum-dum-kroglo ter obležal takoj mrtev. Tovariš K. Rep vpraša: „Ali je prijatelj Perko mrtev?“ Odgovorim mu: „Da“. V tem trenutku je dobil Rep kroglo v grlo ter je izdihnil v 4 minutah. Jaz jima naredim grob med padanjem krogel ter zasadam na grob mojima padlima tovarišema križ. Poslovil sem se od groba v molitvi. Tri dni zatem me zadene sovražna dum-dum-krogla v levo roko ter me težko raní. Ležim v bolnišnici na Ogrskem. Blaga žena K. Repa in dobri stariši Fr. Perko bodite potolaženi! Franc Nemec.

„Slovenski Gospodar“ obišče slovenskega vojaka ob Nidi.

Janez Fistravec, doma iz Placerovcev pri Sv. Marjetu niže Ptuja, piše dne 31. januarja svojemu bratu Francu Fistravecu, pismonoši v Laškem trgu s severnega bojišča:

Preljubi bratec! Najprej se Ti zahvaljujem za božično darilo, katero sem že željno pričakoval, pa dobil sem ga šele dne 6. januarja. „Slovenskega Gospodarja“ že dolgo nisem čital in sem ga bil izredno vesel, ko me je na bojišču obiskal. Zelo me je razveselilo, da lahko čitam novice v svojem maternem jeziku.

Dne 1. avgusta sem zapustil svojo preljubno mamico in očeta, ki sta bridko jokala za svojima dvema sinovoma, ki sta ju morala zapustiti. Tudi meni je prišla solza v oči, pa ne zaradi tega, da sem moral v vojsko, ampak zato, ker sem videl pred seboj žalostno mamico in očeta. Na veselo svidenje! sem jima zaklical, ko je brzovlak zapustil postajo Moškanjci. Prišel sem se na Dunaj kot korajžen slovenski junak. Dne 11. avg. sem zapustil Dunaj in se peljal v Budimpešto in od tam skozi Slezijo v Galicijo in dalje skozi Krakov v Jaroslav. Vozil sem se pet dni in pet noči. Dne 23. avg. smo prekorčili rusko mejo. Sovražnika smo šele zasačili dne 27. avg. Po hudem boju, ki je trajal od štirih zjutraj do enajstih, smo vzeli mesto Zamoč. Drugi dan gremo za njim. Pričakoval nas je pri Komarovem. Boj se je pričel dne 29. avg. zvečer ob 5. uri in je trajal do teme. Drugi dan je bila nedelja, sovražnik je začel v prvem svitu streljati. Strojne puške so kar sipale krogel, da so rojile kakor sršeni, tudi naše so imele velike uspehe. Topovi so grmeli, da se je zemlja tresla. Ruska artillerija je streljala salve, na desni in levi so bili zadeti naši vojaki, tudi meni je vrgel kos krogel kapo z glave. Imel sem včasih polne oči prsti. Moji prijatelji pa so stekali od velikih bolečin. Poveljnik je zaklical: „Naprej!“ Zdravi smo šli naprej, več ko polovica vojakov pa je ostala zadržani, bili so ranjenci in ubiti. V ponedeljek se še ni prav zdanilo, že so začele brenčati krogel in zemlja se je začela tresti kakor bi mislil biti sodnji dan. Šrapneli in granate so padale na nas, da je bila groza. Morali smo se ob 3. uri popoldan umakniti. Imeli smo povelje, sovražnika zadržavati tako dolgo, da je prišel naš 10. kor, ki je prepodil sovražnika. Celi kupi mrličev so ležali na bojišču. Izgube so bile na obeh straneh velike.

Zapustili smo rusko deželo, ker je Rus po drugi strani prodiral v Galicijo. Dobili smo povelje, sovražnika zadržavati pri Lvovu. Dne 7. sept. smo trčili s sovražnikom skupaj pri Berešici. Boj je trajal do 12. sept. Noč in dan so pokale puške. Bil sem v prvi bojni vrsti. Šrapneli in granate so žvižgale čez mojo glavo, da je bilo groza. Ravno pred menoj se je razpočil šrapnel. Kos šrapnela mi je priletel na nogo, odtrgal mi peto na čevlju, meni pa se ni zgodilo nič žalega. Ko smo se dne 12. sept. ob treh popoldan morali umakniti nazaj zaradi sovražnikove premoči, sem šele videl žrtve sovražnikovih šrapnelov in granat. V enem kraju je ležala roka, v drugem kraju noga, v tretjem truplo brez glave, v enem kraju je bilo sedem mrtvih raztrganih na kose, zopet drugi ranjenec je klical pomoči, imel je raztrgan trebuh, da so se mu videla čreva. Nihče mu ni mogel pomagati, ker so nam bili Rusi za petami. Samo par minut je manjkalo, da me niso ujeli kozaki. Pa vendar sem srečno odnesel pete. Tudi Rusi so imeli velike izgube, ker naši topničarji zelo dobro streljajo. Zadržali smo sovražnika s svojo hrabrostjo tako dolgo, kakor smo imeli nalogo. Spet smo trčili na sovražnika dne 19. oktobra pri Tempno. Bil je zopet hud boj. Naši topovi so imeli velike uspehe. Podili smo sovražnika do reke San. Sovražnik se je umaknil čez reko in razstrelil most, da nismo mogli do njega. Čez vodo smo se pozdravljali drug drugega. Noč in dan so pokale puške in grmeli topovi. Dne 4. nov. smo zapustili rove in korakali skozi Gradiško na Tepico, tam smo šli dne 17. novembra na železnico. Peljali smo se skozi nemško cesarstvo na Rusko v Pončin. Od tam smo korakali naprej. Sovražnik nas je pričakoval pri mestu Vlodovice na Rusko-Poljskem. Dne 17. nov. smo poskusili naskok, ki se nam pa ni posrečil. Drugi dan smo poskusili drugi naskok in ujeli okoli 400 Rusov. Pri mestu Senkovic se je sovražnik utrdil v velikih pečinah. Ko smo dne 19. nov. poskusili naskok, smo bili zopet odbiti. Sovražnikove strojne puške so kar sipale točo krogel na nas, tudi naše niso molčale. Pa vendar nismo mogli prepoditi sovražnika. Zakopali smo se v rove, v katerih smo bili do 15. decembra. Najhujše je bilo zvečer, ker smo si morali iti pol ure daleč po menažo. Vsakokrat smo izgubili enega do dva prijatelja, ki je bil ranjen ali pa ubit.

Sedaj sem ob Nidi. Pozdravljamo se drug drugega s krogli, da nam je bolj kratak čas. Na sv. večer ob polnoči sem stopil v službo, ko se je doma služila sv. maša. Na Božič pa sem počival v svoji majhni hišici, ki je podobna našim repnicam. V tej hišici stanujemo štirje najboljši prijatelji, ki se delimo z hudim in dobrim. Kar dobi kateri od doma, imamo vsi, če pa ne, pa nima nobeden nič. Najbolj me veseli, da imam tako zveste prijatelje. Doma so iz Dunaja, sami krščansko-misleči Nemci. Jaz sem edini Slovenec med njimi pri pešpolku. Žvižgamo si in pojemo, da je veselje, čeravno se nam vsako sekundo ponuja smrt z veliko koso na rami. Smo zmiraj korajžni avstrijski junaki, ki se bojujemo za dom in pre-

svitega cesarja. Nemci me spoštujejo, ker me poznajo kot pravega slovenskega junaka, ki sene boji ruskih krogel in bajonetov. S pozdravom Tvoj brat Janez.

Pri slovenskih vojaki v Karpatih.

Dobili smo dopisnico s sledečo vsebino:

V Karpatih ob prelazu Toronyja pri Bukovini dne 12. februarja. Danes sem dobil na bojišče štiri številke Vašega cenj. lista. Kako smo ga bili slovenski vojaki veseli! Zaklicali smo: „Bodi pozdravljen naš vrli slovensko-katoliški list, ki nas prideš obiskat in tolažiti v našem trpečem položaju!“ Ko sem imel liste v rokah, so me naenkrat obdali moji sotovariši in z radostjo čakali vsebine. Razdelil sem posamezne številke med tovariše, kateri so prebirali našega prijatelja, da je bilo veselje. Vsak je rekel: Ko se vrnem v ljubo slovensko domovino — če nam Bog da to milost — si bom „Slov. Gospodarja“ gotovo naročil in ostal zvest njegov naročnik. — Dne 26. januarja smo potisnili sovražnika z naskokom 32 km daleč proč od njegovih dosedanjih postojank. Snoči je zopet moral bežati 12 km daleč. Čutimo in vsa znamenja kažejo, da se na južni strani Lvova bije velika bitka. Danes imamo tu na bojišču po 14 dnevnem hudem mrazu zopet južno vreme, lep gorki spomladanski dan. Iskrene pozdrave uredniku in vsem znancem! Josip Holec, doma od Sv. Jurija ob Ščavnici, četovodja pri gorskem topničarskem polku št. 3. havbična kolona št. 1, vojna pošta št. 210.

Dva brata se snideta na bojišča.

Dva brata od Sv. Antona v Slov. goricah: rezervist-korporal Franc Fekonja od 47. pešpolka in mlajši Jožef Fekonja, ki služi pri topničarskem polku št. 3. se nahajata v vojski v Galiciji in pišeta z dne 28. januarja svojim starišem in sestri:

Ljubi starši in sestra! Najpriskrnejše Vas pozdravljam in Vam želiva vse najboljše. Dragi oče, mati in sestra! Naznanjava Vam z največjim veseljem, da se je danes dne 23. januarja izpolnila želja, katero sva že dolgo časa gojila dva ljubeča se brata, da bi se tukaj v tujih bojnih krajih še zdrava snidla.

Hvala Bogu in Mariji, ta želja se je izpolnila. Jaz mlajši, ki sem že pet mesecev v vojski, sem imel toliko časa in priložnosti, da sem po vpraševanju našel svojega starejšega brata, kateri je še samo en mesec tukaj na vojski. Veselje, ki naju je ob svidenju navdajalo, se ne more popisati. Velika radost je zavladovala v najinih srcih, tako sva si z najpriskrnejšo bratovsko ljubeznijo podala roke, se objela in poljubila. Tri ure sva bila skupaj ter sva se nekoliko pogovorila, kako se nama godi sedaj v vojaškem stanu. In te tri ure so zelo hitro pretekle. Zdrava še sva in prehudo se nama še tudi ne godi.

Sedaj se morama spet ločiti in iti vsak k svojemu oddelku. Želiva si še zdravje, blagoslov božji, zopetno veselo svidenje tukaj in enkrat tudi doma pri Vas, ljubi domači.

S priskrničnim pozdravom ostaneva Vaša sina in brata Jožef in Franc. Z Bogom in Marijo! Vse za vero, dom, cesarja! Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Hrepenenje po domovini.

V nekem poročilu o taborišču srbskih ujetnikov v Mauthhausnu poroča „Salzburger Volksblatt“: In vendar so zopet trenutki, ko človek ne more odreči temu proti Avstriji nahujskanemu narodu svoje sočutje. Mnogokrat se je dogodilo, da je bolne Srbe, ki so čutili, da se jim bliža zadnja ura, obvezlo silno hrepenenje po njihovi domovini, ki so se izražali v prizorih, ki celo ogrskim honvedom, ki jim gotovo niso dobrohotno naklonjeni, vzbujajo sočutje. Tako je težko bolan Srb z naporom svojih zadnjih moči vstal s postelje, se popolnoma oblekel, si oprtal nahrbtnik in odšel iz barake. S težavo se je privlekel do izhoda iz taborišča. Prvemu stražnemu vojaku, ki ga je srečal, je molil perišče denarja in proseče ječjal le besedi: „Eiselnbahn! Eiselnbahn!“ Vojak, ki ob pogledu na ubožčka ni mogel biti osoren z njim, ga je tolažil, da se bo potem, ko bo vojna končana, mogel odpeljati z železnico, da pa mora sedaj nazaj v barako. Žalostno je na smrt bolni Srb gledal nekaj minut v smeri proti kolodvoru, potem pa se je počasi obrnil. Prišel je komaj dvajset korakov daleč, pa se je zgrudil brez glasu na tla. Bil je mrtel.

Grozote pomorske vojne.

Na podlagi pripovedovanj rešenih nemških mornarjev s križarke „Blücher“ objavljajo „Times“ sledečo sliko:

Bitka se je pričela točno ob devetih dopoldne po nemškem času. Angleške ladje so bile oddaljene 15 do 16 km, ko so pričele streljati. Krogel so padale pred križarko v vodo, vsled česar so se neprestano dvigali veliki valovi, podobni goram. Ljudje, ki so se nahajali na krovu, so jih opazovali in so bili najbrže prevzeti od teh velikanskih, nenavadnih prizorov. A kmalu se je dvignil pred križarko velikanski val, ki je bil okrog 100 m visok in je poplaval ves krov. — Strelji so prihajali vedno bližje ladje in ko je prvi zadela, je bila za Angleže daljavo ugotovljena in ples se je lahko pričel. Sedaj so bile granate zelo številne in

so prihajale s strahovitim tuljenjem. Napravile so takoj škodo. Električne naprave so bile uničene in na ladji je postalo temno. Pod krovom sta vladala strah in zmešnjava. Temu se je pridružilo še vpitje in hropenje ranjenih, ki je postajalo vedno strašnejše, čim več granat je udarilo na krov.

Se le pozneje, ko se ni več streljalo na veliko razdaljo, so pričele udarjati krogel v stranske stene križarke. Najprej se je zdela, kakor da bi prihajale z neba; prebile so krov in prišle celo v kurilnico. Zaloge premoga so se užgale. V strojnici se je razpočila neka granata v olju in na mostvo se je vlihljavi pravi dež modrih in zelenih plamenov. Mornarji so se poskrili v najbolj skrite kotičke, toda povsod so jih pregnali gramatni drobci. Smrt je imela bogato žetev. Strahoviti zračni pritisk, ki je vladal vsled razstreljenih granat v zaprtih prostorih, je strašno uplaval na mostvo. Vrata so bila dvignjena. Težka železna vrata so bila upognjena kakor kaka pločevinasta vrata.

Sredi krogel in granat so vrveli ljudje kakor listje v jesenskem vetru in so našli smrt ob železnih stenah. Bil je strašen prizor, ki ga je povečala le še tema. V strojnici so zašli ljudje v strahovit vrtinec, in so bili vrženi sredi med stroje. Ravno tako grozno in morda še hujše je bilo to, kar se je godilo na krovu. „Blücher“ je stal pod ognjem različnih sovražnih ladij. Celo majhni rušilci torpedovk so ga obsipavali s krogli. Topničarji so imeli tako težke izgube, da so morali prinašati municijo kurjači. Ljudje so se vlegli na tla, da bi bili bolj varni. Krov je bil kakor kaka železna puščava. Neko baterijo sta opravljala samo dva vojaka, ki sta vstrajala junaško do zadnjega in premikala velike topove prav težavno po gibanju ladje.

Kljub vsemu temu nemški mornarji niso izgubili vse nade na rešitev. „Blücher“ je nadaljeval še svojo pot; toda bil je brez krmila. Videti je bilo, da je popolnoma izgubljen. Pričeli so zvoniti zvonovi, ki kličejo ob nedeljah mornarje k službi božji. Tu so se zbrali vsi, ki so še mogli, na krovu. Mnogi so prišli na krov z ranjenci. Mnogi so se silno trudili, da bi splazili skozi luknje, ki so jih napravile sovražne granate. Ko je bilo vse mostvo na ladijinem krovu, je zaklicalo trikrat „hura!“ in zapelo „Die Wacht am Rhein.“ Nato je bilo dano povelje, da se sme zapustiti izgubljeno bojno ladjo in angleške ladje so ogenj ustavile.

Med tem so angleške torpedovke dokončale svoje uničevalno delo. „Blücher“ se je nagnil na stran, se končno prevrnil in izginil v vrtincu.

Neka angleška križarka in torpedni lovci so rešili, kar se je dalo.

Živali v angleških polkih.

Navada, da se živali, ki so last polkov, odvedejo v vojno, sicer ni razširjena samo pri Angležih, vendar pa je pri njih ta običaj še posebno razvit. — Angleški, škotski in kanadski polki vodijo s seboj: pse, koze, jelene, medvede, race in gosi. Posebno znamenit med polkovnimi psi je postal neki Jack, ki si je priboril pod zidovi trdnjave Sebastopol krimsko kolajno, ker se je boril hrabro kakor lev in je tudi bil ranjen na nogi. Neki drug pes, imenovan Bob, si je stekel slavo v afganski vojni, kjer je bil parkrat ranjen. Pri slovesnem ugodu čet v London je stopal Bob na čelu četi. Kraljica mu je sama obesila na vrat vojno kolajno. No, v zadnjem času so prišli polkovni psi nekako iz mode in se daje prednost kozam. Prvega koštruna je odvedel s seboj neki polk, ki ga je dobil osebo od kraljice v dar. Sploh je kraljica Viktorija poklonila skoro vsakemu polku po eno belo kozo. Ena izmed njih, Taffy III, je postala znamenita zlasti zaradi tega, ker je bila posebno ponosna, da pripada redni četi in zato nikakor ni mogla trpeti — prostovoljcev. Kakor hitro je zapazila kakega takozvanega volunters, se je navalila nanj in ga poglala v beg. Nekega dne pa se je poskusila celo s polkovnikom in le to ji je rešilo življenje, ker jo je poklonila kraljica. Enako svojeglaven je bil tudi jelen, ki je pripadal 21. škotskemu lovskemu bataljonu. Ta nikakor ni mogel trpeti, da bi vojaki počivali. Kakor hitro je našel kakega vojaka, ki je postajal, se je ža navalil nanj in ga poglaval v beg. Nekega dne je s svojimi rogovi razbil šipe poslopja požarne brambe in sklical vse ognjegase. 17. ulanski polk v Indiji je vodil s seboj medveda. Toda nekega lepega dne medveda ni bilo več. Iskali so ga po vseh krajih in končno tudi našli. Neki vojak ga je namreč zasačil pri neki potujoči družbi, kjer je kazal razne vojaške vaje. Odvedli so ga slovesno nazaj in ga hranili od takrat naprej z mlekom in kruhom. Dobival je vsač dan iz kantine tudi vrč vina. Slabše se je godilo pa 3. pešpolku z nekim tigrom. V začetku se je igral tiger z vojaki kakor mačka; ko pa mu je dal neki vojak krvavo meso, se je takoj pobudila v njem divja narava. Ker niso mogli več izhajati z njim, so ga dali v okove. Neki grenadir v nekem kanadskem polku je zapazil, ko je stal na straži, neko gosko, ki je šepala. Kljub strogim vojaškim predpisom je pokleknil in izrezal male lesene pločice, med katere je postavil zlomljena prsta gosi. Noga je ozdravela in goska je ostala pri polku. Kmalu se ji je nudila prilika, da se oddolži. Ko je nekoč neka straža zaspala in ni zapazila bližajočega se sovražnika, se je goska zaletela vanj. Sovražnik se je tako prestrašil, da je res radi tega nepričakovanega napada zgrešil svoj cilj.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 24. februarja.

Bukovina je popolnoma v naših rokah in sedaj se bje boj za Stanislav. Ako pade to mesto v naše roke, potem bodo Rusi morali začeti tudi misliti, kako jo bodo urnih krač popihali iz Lvova. Svojim četam ob Stanislavu pošiljajo Rusi od vseh strani rezerve na pomoč.

Vso silo pa uporabljajo Rusi, da prederejo našo bojno črto v Karpatih. Potem bi jim bila na eni strani neovirana pot proti Budimpešti, na drugi strani pa bi bile naše čete v izhodni Galiciji in Bukovini mahoma odrezane od ostale armade. Ako pa mi zmagamo in vržemo Ruse v Karpatih nazaj, je otet Przemysl in ruske čete bi se morale umakniti iz vse Galicije. Zato Rusi v karpatskih bojih ne gledajo na dragocenost človeškega življenja, ampak žrtvujejo polk za polkom. Toda vse njihove žrtve jim niso dosejale nič pomagale, vsi njih napadi so se razbili ob junaštvu in kremenitostjo našega vojaštva. Vojni poročevalci pravijo, da so boji v Karpatih najbolj krvavi, kar jih pozna sedanja vojska. Hvala Bogu, da izgube na naši strani vključ temu primeroma niso velike, ampak da trpi pred vsem ruska armada. Trdi se, da je naše stališče v Karpatih in Bukovini splošno ugodno.

V zahodni Galiciji in ob Nidi se vršijo artilerijski boji, toda na obeh straneh so zakopani in zato ni zaznamovati nobenih sprememb. Mir, ki je dolgo časa vladal okoli Przemysla, je naredil prostor srdit'm bojem ob predutrdbah. Očividno slutijo Rusi, da bodo kmalu morali odriniti, in zato se hočejo vznemirjati trdnjavo. Toda naši jim ne ostanejo nobenega napada dolžni.

Pred Varšavo se položaj ni izpremenil, toda velikanska zmaga Hindenburga pri Mazovskih jezerih bo brezdvomno vplivala tudi na položaj pred Varšavo. Nemci se z vso pravico veselijo zmage pri Mazovskih jezerih in proslavljajo svojega velikega vojskovodjo Hindenburga.

Ob Dukli.

Posebni vojni poročevalec ogrskega lista „Est Ulsag“ poroča z bojišča dne 20. februarja: Tudi danes se boji na karpatski bojni črti vršijo z nespremenjeno srditostjo. Lahko smo prepričani, da bo minulo še nekaj tednov, predno bo padla odločitev. Že sedaj se lahko domneva, da se borba za Avstrijce ne bo neugodno končala. V ožini prelaza Dukla, kjer so se Rusi najbolj živahno gibal, imajo avstrijske čete prednost pred ruskimi. Za nas se vojni položaj ob Dukli ugodno razvija in pričakovati smemo, da bo zmaga na naši strani. Po splošni sodbi je skoraj nemogoče, da bi bila naša armada ob Karpatih poražena. Sedaj se zelo razmotriva vprašanje, kako dolgo še bo Rusom mogoče nadaljevati napade na naše postojanke. Te dni so n. pr. Rusi svoje napade ob Dukli in Nidi zopet obnovili.

Rusi se borijo z obupnim napadom.

Vojni poročevalec dunajskega lista „Fremdenblatt“ poroča dne 22. februarja z bojišča: Borba v Karpatih traja že več dni neprestano. Bije se najtrdo-vratnejša in srdita bitka. Rusi se borijo z obupnim napadom, ker so prepričani, da bo borba v Karpatih morda odločila usodo cele vojske z Rusi. V okolici karpatskega prelaza Vyskov se obojestranski napadi ponavljajo noč in dan. Rusi ne dosežejo nobenega uspeha, imajo pa velike izgube. Ob Dukli je zadnji čas postalo bolj tiho, ker sta se oba sovražnika dobobra zakopala v jarke. Velika bitka se razvija na južni strani mesta Stanislav (južno-izhodno od Lvova). Rusi so se že trikrat uprli našemu kri-lu, ki pri Nadvorni prodira proti ruskim postojankam. Rusi so se tukaj borili z velikim trudom, da bi odvrnili nevarnost, ki preti vsled prodiranja Avstrijcev pri Stanislavu ruskim četam na Karpatih. Kljub silnim naporom zadnjih dni je stanje naših čet naravnost izborna in vojski so prepričani, da bo zmaga na naši strani. Posebno v poštev pride v bojih v goratem ozemlju izobraženost in nadkriljujoča podvzetnost vsakega posameznega voditelja, da celo vsakega prostaka. V gorovju posamezniki mnogo bolj vpliva na razvoj in odločitev boja kakor pri borbi na ravnem polju. Priznati se mora, da ostanejo tudi po teh borbah Rusi na glasu, da so žilavi in vstrajni pri obrambi.

Novi junaški čin Hrvatov.

Južno od reke Dnjestr v bližini mesta Stanislav v izhodni Galiciji se bje sedaj huda bitka. Naši pri-tiskajo Ruse vedno dalje proti severu. Avstrijci so za-sedli že več važnih postojank. Dne 21. februarja so Rusi z veliko silo napadli naše postojanke na severni strani Nadvorne in Kolomeje. Avstrijski polki pa

so Ruse vrgli nazaj in jih 2000 ujeli. Odvzeli smo jim tudi 4 topove in mnogo vojnega gradiva. V pon-deljek dne 22. februarja pa so se na bojišču južno od Stanislava zopet posebno junaško izkazali naši bratje Hrvati. Uradno poročilo avstrijskega ge-neralnega štaba dne 23. februarja javno pohvali hr-vaške vojske kot junake. Hrvati so vrgli veliko so-vražno četo iz raznih utrjenih postojank ter so z na-skokom vzeli več važnih višin. Vsled izredno hrabra-ga nastopa hrvaških polkov se je posrečilo avstrijski armadi, da je pridobila zopet precej prostora v smeri proti mestu Stanislav, ki leži južno-izhodno od Lvova.

Vojaški strokovnjaki so mnenja, da bi avstrij-ska armada z zavzetjem mesta Stanislav imela v ro-kah ključ do notranjosti Galicije. Če pade Stanislav Avstrijcem v roke, je ogrožen tudi Lvov. Radi tega je umevno, da bodo Rusi južno od reke Dnjestr napeli vse sile, da se vzdržijo.

V februarju Avstriji ujeli nad 40.000 Rusov.

Poročilo našega generalnega štaba od prejšnje-ga tedna, da so avstrijske čete v februarju ujele v Karpatih 29.000 Rusov, je ruski generalni štab ozna-čil kot neresično. Dne 22. februarja pa je avstrijsko armadno vodstvo v svojem uradnem poročilu javnosti naznanilo, da se je število ujetih Rusov v Karpatih od konca meseca januarja do dne 22. februarja povečalo na 64 častnikov in 40.806 mož. Naše čete so poleg te-ga še odvzele Rusom v tem času 34 strojin pušk, 9 topov in obilo drugega vojnega gradiva.

Bji za Przemysl.

Moskovski časniki poročajo, da so se zadnji čas vršili srditi boji okoli Przemysla, katerih so se ude-ležili tudi zrakoplovci. Junaškim braniteljem posebno do-ro služilo umetno bramborje naprave kakor leteče mine, vožnje jame, žične zgrade, umetna konjenica itd. Pri zadnjem (dani javedeni) naskoku na Przemysl in njegove predutrdbe so imeli Rusi posebno velike izgube. Tudi avstrijski trdnjavski topovi so strašno učinkovali.

Rusi o Przemyslu.

Rusi so podrobno poročali z usodo Przemysla. „Rusk je Slowo“ poroča: „Pri nas želijo pričakujemo padca Przemysla. Nekateri pripovedujejo, da že vla-da pomažila je v trdnjavi, ali naša artilerija je še te dni obkroževala tren, ki se je hotel po noči približati nekemu fortu in ki je osegal 7 voz, v katere sta bila vprežena po dva konja. Kjer se tako malo varčuje s konji, gotovo še ni lakote. Nespetet o je tudi govoriti o pomanjkanju munitije. Przemysl je prvovrstna trdnjava in njeni poveljnik je brez dvoma nadarjen ge-neral. Trdnjava se lahko brani še nedoločni čas in vse govornice o skorajšnjem padcu so del pustolovske fantazije.“

Hindenburgova armada ujela nad 100.000 Rusov.

Že zadnjič smo poročali, da se je posrečilo nem-skemu maršalu Hindenburgu pri Mazovskih jezerih izvojevati nad Rusi (10. rusko armado) veliko zmago. Dne 22. februarja je došlo z Berlina uradno poročilo, da je Hindenburgova armada v zimski vojski v Iz-hodni Prusiji in pri zasledovanju bežeče ruske 10. armade ujela nad 100.000 Rusov. Med ujetimi se na-haja 7 ruskih generalov in veliko število drugih čast-nikov. Plen Hindenburgove armade je naravnost ve-likanski. Nad 150 topov, velika množina strojnih pušk in drugega vojnega gradiva je padlo zmagujoči arma-di v roke. Rusi so na svojem begu mnogo vojnega gradiva zakopali v zemljo ali pa pogreznili v jezera. Nemci so med potom izkopali 8 velikih topov in veli-ko streiva. Deseta ruska armada, kateri je povelje-val general Severs, je skoro popolnoma uničena.

Važnost Hindenburgove zmage.

Hindenburgova zmaga nad Rusi je presenetila ves svet. Rusi so predvno udirali iz Rusije (iz po-krajine Suvalki) v Izhodno Prusijo. Prodrli so že na nekaterih mestih 50–60 km daleč v nemško ozemlje. Ker ma Hindenburg pred Varšavo zbrala glavno nemško armado, so bili Rusi mnienja, da Nemci v Iz-hodni Prusiji niso posebno močni. Kar nenadoma pa je Hindenburg (okrog 8. februarja) pričel drzno na-padati Ruse na severoizhodni strani Mazovskih jezer. Njegova armada je bila sestavljena iz polovice domo-brancev in ene četrtine črnovojnikov, drugi del arma-de pa je sestajal iz raznovrstnih čet. V veliki borbi se je izredno proslavila konjenica. Dragonci in ulan-ci so udrli v sredini rusko bojno črto ter so pri reki Szepucsa prišli za hrbet ruski armadi. Podrli so mo-stove čez reko in tako zaprli Rusom vrnitev. Večina X. ruske armade, ki je štela 200.000 mož, je uničena. Rusi so se morali umakniti daleč iz Izhodne Prusije

v rusko ozemlje za reko Njemen, Bobr in Narev. Hin-denburgova zmaga pomeni po mnenju vojaških strokovnjakov eden največjih uspehov v zgo-dovini svetovnih vojsk.

Ruska bojna črta je sedaj na severu močno raz-klana. Hindenburg ni samo vrgel Ruse iz nemškega ozemlja, ampak ogrožuje sedaj s svojimi četami Var-šavo tudi od severne strani. Skorogotovo pa bo zma-ga naših zaveznikov na severu ugodno vplivala tudi na avstrijsko bojno črto ob Nidi, Dunajcu in v Kar-patih.

Velikanski plen.

Novejše uradno poročilo pravi, da je vojni plen, ki ga je Hindenburgova armada v zimski vojski pri Mazovskih jezerih odvzela Rusom, mnogo večji, kot se ga je prvotno cenilo. Število uplenjenih topov znaša čez 300, med temi je tudi 18 tež-kih.

Rusi izgubili nad 165.000 mož.

Dunaj, 24. februarja.

„Neues Wiener Journal“ poroča iz Berlina, da so Rusi v bojih z Hindenburgovo armado ob Mazov-skih jezerih skupno z ujetimi vred izgubili celo čez 165.000 mož.

Rusi sami priznavajo, da so njih izgube narav-nost velikanske. Uradno rusko poročilo namreč pravi, da so izgubili 95.000 mož in vojnega gradiva za 3½ milijone rubljev.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 23. februarja.

Na avstrijsko-srbskem bojišču nič novega. Vsled močno narastle vode v Drini, Savi in Donavi še ni tako kmalu pričakovati velikih dogodkov. Srbi zbirajo svoje čete, iščejo pomoči pri zaveznikih ter nas vzne-mirjajo ob meji. Gotovo je, da tudi mi ne držimo kri-žem rok.

Srem in Mačva preplavljena.

Budimpeštanski list „Az Est“ poroča od srbske meje ob Savi o bojih pri Belgradu: Sava je močno iz-stopila iz svoje struge, tako, da sta pokrajini Srem (na avstrijski strani) in Mačva (na srbski strani) pod vodo. Srbski breg Save se niti ne more videti s pro-stim očesom, tako so Savini valovi preplavili brego-ve. Srbi torej skušajo pri Mitroviči, kjer je Savina struga najbolj ozka, vznemirjati naše čete. Pred ne-kaj dnevi so Srbi obsipavali mesto Zemun pri Bel-gradu z granatami. Pri tem obstreljevanju sta bili u-biti dve osebi in več hiš poškodovanih in razrušenih. Za odgovor so Avstrijci obstreljevali Belgrad. Z av-strijske strani se je natančno opazovalo uspehi našega obstreljevanja. Posamezne avstrijske granate so na belgrajskih hišah odnesle cela nadstropja. Posebno poškodovana je gostina „Moskva“ in del Belgrada, kjer so bile nastanjene razne hranilnice.

Avstrijska zrakoplovca streljala na črnogorsko kraljevsko obitelj.

Frankobrod, 21. februarja.

Listu „Frankfurter Zeitung“ se poroča iz Lon-dona: Generalni konzul za Črnogoro je prejel sledeče uradno poročilo iz Cetinja: Dne 14. t. m. sta plula dva avstrijska zrakoplova nad majhnim črnogorskim mestecem Rjeka, kjer stanuje čez zimo črnogorska kraljevska obitelj. Zrakoplova sta krožila nad kralje-vim gradom. Črnogorski kralj, kraljica in princezinja so šli na prosto, da bi opazovali zrakoplova. Zra-koplova sta pa streljala iz strojnih pušk na kraljevsko obitelj in padlo je več krogel v veliki bližini kral-jevske obitelji v zemljo.

Borba na morju med Anglijo in Nemčijo.

Odkar je proglasila Nemčija morskovo vodovje o-krog Anglije za vojno torišče ter izrekla, da bo od 18. februarja t. l. naprej, kakor smo že zadnjič poročali, potopila v označenem vodovju vsako angleško trgovsko ladjo, pri čemur se ne bo moglo vselej ozirati, tu-di na trgovske ladje nepristranskih držav, ki bi plu-le v em vodovju in bi utegnile vsled tega trpeti škodo, pada udarec za udarcem na angleško pomorsko trgovino. Pomorski trgovinski promet med Anglijo in med nepristranskimi državami Nizozemsko, Dansko, Švedsko in Norveško je skorodane popolnoma ustav-len iz strahu pred napadi nemških podmorskih čol-nov. Škoda, ki jo pri tem trpi Anglija, ki je naveza-na na pomorsko trgovino, je ogromna. Nemški podmorski čolni se pojavljajo v velikem številu v vseh vodov-jih angleške obali, ob izhodni, severni, južni in še ce-lo na zahodni morski obali. Pojavijo se še celo v Ir-skem morju med Anglijo in Irsko, torej takorekoč v srcu Anglije. Dne 19. t. m. so potopili nemški pod-morski čolni v ožini med Anglijo in Francijo pri rtu A-tter ob francoski morski obali kar skupaj 6 an-gleških parnikov, potopili so pa bržčas tudi veliki an-gleški parnik „Nelson“, ker se ga pogreša. Dne 20. t. m. je potopil nemški podmorski čoln v Irskem morju angleški trgovski parnik „Cambank“. Mostvo parnika,

je pa potopila nemški podmorski čoln angleški parnik, ki je imel 2000 angleških vojakov na krovu, namenjenih na francosko bojišče, kar se pa uradno ni potrjevalo. Iz Buenos Airesa se poroča, da je dne 21. t. m. potopila nemška pomožna križarka „Kronprinz Wilhelm“ ob izhodni morski obali Južne Amerike 4 angleške trgovske parnike in eno jadnico. Dne 21. t. m. je ustavilo 17 angleških paroplovnih družb ves pomorski promet med Ameriko in Anglijo in ravnokar, ko pišemo te vrstice, se nam brzojavlja, da je nemški podmorski čoln potopil ob južno-izhodni angleški morski obali v zalivu med Anglijo in Francijo angleški parnik štev. 192, ki je prevažal čete iz Anglije na Francosko.

Spričo teh drznih pojavov nemških podmorskih čolnov je razpisala angleška vlada 1000 funtov šterlingov (1 funt šterling = 24 kron) nagrade kapitanu vsake ribiške ladje, ki potopi kak nemški podmorski čoln. Borba med Anglijo in Nemčijo zavzema od dne do dne ostrejšo obliko.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 24. februarja.

Rusija bi na vsak način rada prišla do posesti Carigrada in Dardanel. Sovražniki Avstrije, Nemčije in Turčije namreč z vso gotovostjo računajo na to, da bo Turčija v sedanjí vojski premagana. Angležem in Francozom ruski načrt o zasedenju Carigrada in Dardanel ni bil všeč. Bali so se Rusa kot nevarnega bodočega tekmeča v svetovni trgovini. Rusija pa hoče na vsak način dobiti iz Črnege morja izhod v Sredozemsko morje. Ta izhod pa je mogoče edino le skozi Dardanele. Rusi so, kakor so že listi poročali, zagrozili Angležem in Francozom, da bodo opustili prodiranje na nemško-avstrijskem bojišču, ako ne pristanejo na to, da smejo (Rusi) kedaj zasesti Carigrada in Dardanel. Dne 23. februarja se je raznesla v svet novica, da sta Anglija in Francija že brezpogojno odobrili ruski načrt o delitvi Turčije in da se sme Rusija polastiti — Carigrada in Dardanel.

Angleške in francoske vojne ladje so dne 19. t. m. obstreljevale zunanje Dardanelske utrdbe, a brez uspeha. Turki so odgovarjali in poškodovali tri sovražnikove oklopne križarke.

Na kavkaškem in perzijskem bojišču so se vršili le manjši boji.

Pri Korni v Mezopotamiji so Turki premagali 200 angleških jezdecev.

V Egiptu se vršijo le manjše praske.

V Zahodni Indiji so se mohamedanski rodovi uprli Angležem. V bojih je bilo ubitih nad 250 Angležev.

Domača in zunanja politika.

Državnega zbora ne bo.

Na Dunaju se je posvetovalo predsedstvo poslanske zbornice, ali ne bi kazalo zbornici sklicati na kratko zasedanje. Ministrski predsednik grof Stürgkh je predsedstvu odgovoril, da nikakor ne namerava sklicati državnega zbora.

Angleži kradejo konje.

Italijanska vlada je nakupila v Ameriki več tisoč konj za vojaštvo. Toda le malo jih je dobila Italija, večina jih je vzelo nesladen konec. Veliko konj je že na morju pocepalo ker je manjkalo pitne vode. V Livorno je pripeljal neki parnik namesto 400 samo 50 konj. Večino parnikov s konji pa so angleški parniki zaplenili. Poveljniki angleških ladij so takoj plačali nakupne cene, tovarnino in zavarovalnino, tako da italijanska vlada nima škode. Kot konterbando so spravili več tisoč konj na Irsko in v Anglijo, kjer ba- je vezbajo ruski konjeniki angleške rekrute.

Japonska in Kitajska.

Japonska mobilizira vojaštvo in brodogradnjo. Pri- siliti hoče Kitajsko, da ji izpolni njene zahteve. Rusija in Anglija delata kisle obraze, ker jima njuna zavezništva izpodkopava tla na Kitajskem. Le Severna Amerika si je upala posvariti Japonsko, naj ne napne preveč svojih strun.

Zapora žita in moke.

V našo državo se radi vojske ne more uvažati ne žita, ne moke. Za armažo pa se rabi sedaj mnogo več kruha, kot kedaj poprej. Da se preskrbi cela država z dovolj veliko množino žita in moke, so imeli avstrijski in ogrski ministri pred nekaj dnevi v Budimpešti skupno posvetovanje. Razprave so bile brez- uspešne, kajti Madžari niso privolili v to, da bi Ogrska gotovo množino žita in moke odstopila Avstriji. Radi tega je naša vlada segla po domačih avstrijskih zalogah. Zaustavila je ali djala pod zapor žito in mo-

ko, ki se nahaja v Avstriji, to se pravi, nihče ne sme uporabiti — razven v dovoljenih merah in slučajih, ki jih spodaj navajamo — žita in moke ne za prodajo, ne za krmljenje, ne za posodo, ampak hraniti mora žito in moko na razpolago, da onjeni upora- bi odloči vlada.

Za sedaj veljajo naslednja določila:

Katere vrste žita in moke so pod zaporo?

Vladna odredba navaja, da spadajo v zaporo: pšenica, rž, ječmen, oves in koruza ter vse vrste mlinskih izdelkov (moka, zdrob in pa ješprenj). Otrobi so izvzeti.

Popisovanje.

Zapora žita in moke je stopila v veljavo več- raj, v sredo, dne 24. februarja. To se pravi, last- nik žita in moke ne sme od tega dne svoje zaloge nikomur prodati, ali na kak drug način spraviti od hiše. Vlada je odredila, da se bo vršil od dne 28. februarja do dne 2. marca po celi Avstriji uradni popis žita in moke in sicer od hiše do hiše. Popisovanje bodo izvrši- li posebni, od vlade postavljeni zaupniki, kateri mo- rajo nalogo popisovanja na vsak način in pod kazni- jo do šest mesecev ali globo do 5000 K sprejeti in iz- vršiti natančen popis žita in moke po občinah. Izda- jo se posebni popisni listi. Te liste mora ali posest- nik sam izpolniti in jih izročiti občinskemu uradu, ali pa se bo vršilo popisovanje pri občinskih uradih. Najpozneje do dne 2. marca zvečer morajo biti popis- ni listi pri občini. Onim družinam, ki imajo manj kot 20 kg moke ali žita v posesti, je treba samo naznaniti, da nimajo 20 kg moke, oziroma žita.

Koliko žita ali moke se sme uporabiti?

Vsak posestnik sme vnaprej v uradno določeni izmeri nemoteno rabiti moko in žito za prehrano svo- je družine ter za hrano svojih poslov in delavcev, ki jih rabi pri obdelovanju svojega posestva. In sicer pravi uradno določilo, da se sme tako dolgo, dokler se drugače ne ukrene, za eno osebo uporabiti na me- sec samo 7.20 kg moke ali 9 kg žita. Na dan pride torej na osebo 24 dkg moke (skoro ¼ kg), ali 30 dkg žita. (1 kg = 100 dkg.) Ta mera se ne sme prekora- čiti. Peki smejo peči le toliko kruha, kolikor ga ne- obhodno rabijo za svoje odjemalce v domačem okoli- šu. Posestniki kmetij smejo žito uporabljati za seme, ali isto v ta namen oddati tudi drugim posestnikom. V tem slučaju pa morajo imeti v rokah posebno po- trdilo. Konjem se sme odslej na dan pokladati samo 3 kg ovsaj. Minarji smejo še nadalje mleti žito kakor dosedaj. Vlada priporoča glede uporabe moke in žita skrajno varčnost.

Kazen.

Kdor bi moko ali žito čez predpisano mero ra- bil, krnil živini, prodal, ali na kak drug način sra- vil od hiše in se ne bi oziral na dana vladna določi- la, koliko se sme rabiti, zapade strogi kazni. Kazen se odmeri od enega tedna do šestih mesecev zapora ali na denarno globo do 2000 K. Kdor pa ima v za- logi žita ali moke za več kot 500 K in isto protiposta- vno uporablja, lahko zapade kazni, ki obsega en me- sec do enega leta zapora, ali do 20.000 K denarno globo.

Da se bo vršilo vse po strogem redu, bodo po- sebni vladni nastavljenici (uradniki, žandarji, polici- ja) imeli pravico, da pregledajo vse hiše, stanovanja in gospodarska poslopja, da se prepričajo, ali je bile naznanilo, ki ga je podal posestnik pri občini, pra- vilno ali ne. Če kdo utaji svoje zaloge, lahko politi- čna oblast dotično moko in žito na korist države za- pleni.

Oddaja in razlastitev žita in moke.

Zapora žita in moke ima namen, da se natan- čno izve, koliko še imamo žita in moke v Avstriji in drugič, da se odvis- o žito in moka uporabi za dru- žine in občine, ki ga nič nimajo. Oddaja in razlasti- tev žita in moke se bo še uradno določila. Da se preprečijo kake goljufije, je treba povedati, da samo obla- sti določujejo oddajo in razlastitev. Ako se bo žito in moka oddala ali razlastila, se bo vse plačalo natanko po cenah, ki jih vlada določi.

* * *

To so glavna določila cesarske odredbe. Čerav- no so nekatere točke trde, vendar priporočamo, da se jih strogo upošteva. Želje po spremembi se naj na- znani našim poslancem. S popisovanjem naših zalog hoče vlada dobiti sliko, kako stojimo in kako se nam je ravnati. Vladna odredba zadeva vse: zasebnike, posestnike, trgovce itd.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Franc Škof, kaplan v Kamnici pri Mariboru, je prestavljen k Sv. Lovren- cu v Slov. goricah.

* **Štajerski slovenski deželni poslanci.** Slo- venski klub štajerskih deželnozborskih poslancev je imel v četrtek, dne 18. februarja, v Mariboru sejo, v kateri je najprej podal načelnik dr. Korošec sliko položaj, kakoršen je nastal na Slovenskem Štajerju vsled znanih žalostnih dogodkov začetkom mobiliza- cije, ter konstatiral dejstvo, ki je najlepše spričevalo za politično zrelost slovenskega ljudstva, da se ni dalo izvabiti na pota, kamor so ga hoteli imeti obre- kovalci, ampak je ostalo nepremično zvesto svojemu cesarju in udano Avstriji, v koje neodvisnosti in no- tranji pravični uredbi vidi naše ljudstvo zasiguran svoj verski, narodni in gospodarski obstoj. Da se je politična in nepolitična vzgoja slovenskega ljudstva od strani naših organizacij vršila v pravem duhu, nam dokazuje neprimerno junaštvo in brezpogojna zanesljivost Slovencev na bojišču, kar nas vse nav- daja s ponosom in samozavestjo. Poslancu Roškarju, kateri je tudi bil žrtev brezpredmetnega sumničenja in obrekovanja, je izrekel klub popolno zaupanje in ga zagotovil nespremenjeno visokega spoštovanja.

— Na to poroča načelnik o gospodarskih zadevah. Glede delavskih moči je posredoval v ministrskem predsedstvu in poljedelskem ministrstvu ter dobil za- gotovilo, da se bo skušalo dobiti za črnovojnike, ki niso v fronti, kratke dopuste in da bodo ljudske šole lahko prenehale s poukom, ako so otroci potrebni za delo. Tudi begunci in ujetniki, zadnji po 30 skupaj, bodo na razpolago. Glede aprovizacije opozarja klub na dejstvo, da kmečko ljudstvo živi od moke, kakor mestno od mesa. Vsled tega se naj pri rekviriranju to upošteva, kakor tudi število potrebnih delavcev, ki jih kmet preživlja skozi celo leto. Veliko živil potre- bujejo tudi razni begunci na kmetih, zaradi tega se naj posreduje, da jih ne dobivamo več, tem bolj, ker jih je težko uporabljati pri našem kmečkem de- lu. Glede podpor za zaostale je od vseh strani ve- liko pritožb in so se v tem oziru stavili primerni pred- logi. Slovenski klub obžaluje, da slovensko ljudstvo ni zastopano v nobenem gospodarskem svetu, ki so se ustanovili v Gradcu zaradi po vojski nastalih raz- mer za celo deželo, vsled česar sveti niso o naših razmerah dovolj poučeni, naša javnost ne o njihovih ukrepih. Tudi v tozadevnih okrajnih gospodarskih odborih manjka zaštopno zastopstvo našega ljudstva. Načelnstvo se pooblasti, da radi tega stopi v stik z merodajnimi činitelji. Vsi navzoči poslanci so se ude- ležili razprave o omenjenih predmetih.

* **Ljudstvo spoštuje svoje voditelje.** Od Sv. Ju- rija v Slov. goricah se nam piše: Za čast tega obča- na je občina Malna v Slov. goricah v svoji seji dne 2. svečana imenovala svojega mnogoletnega župana g. drž. in dež. poslanca Ivana Roškarja, radi premnogih njegovih zaslug, ki jih je pridobil v delu za blagor občine in ljudstva. S tem imenovanjem hoče občina Malna g. Roškarju izraziti ob enem neomajeno spoštovanje in zaupanje. — Kmetijska podružnica za župnijo Sv. Jurij v Slov. gor. je g. Roškarju pri svo- jem obnem zboru dne 31. prosinca t. l. imenovala svojim častnim članom. G. Roškar si je kot ustanovi- telj podružnice in pa pri svojem neumornem delovan- ju za splošni blagor kmetijstva pridobil neveljnih zaslug.

* **Prestolonaslednik obiskal otroke rajnega prestolonaslednika.** Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef je v ponedeljek dne 22. t. m. popol- dne obiskal v Benešovi na Češkem otroke rajnega pre- stolonaslednika Franca Ferdinanda. Na kolodvoru so ga pričakovali in pozdravili otroci rajnega prestolo- naslednika in njih varuh dr. Jaroslav grof Thun. Nadvojvoda Karl Franc Jožef je po pozdravu objel in poljubil otroke ter je nato vzel na znanje poročilo ta- mošnjega okrajnega glavarja, deželnega žandarmerij- skega poveljnika in vojaškega poveljnika v Benešovi. Potem se je nadvojvoda z otroci-sirotami peljal v grad Konopišt. Popoldne ob 5. uri se je prestolonaslednik z dvornim vlakom odpeljal na Dunaj. Češko ljudstvo je nadvojvodo pozdravljalo z viharimi „Slava“-klici. Prestolonaslednik je bil zelo vesel prijaznega spreje- ma.

* **Za sirote,** ki so v srednji in južni Italiji ob potresu izgubili svoje stariše, se je zavzel sv. Oče. Papežovo zavet šče, kakor tudi dve bolnišnici v Kar- pineto, ki jih je sezidal rajni papež Leon XIII., je sv. Oče Benedikt XV. dal na razpolago za stanovan- je sirot, ki so ob zadnjem potresu v Italiji izgubile svoje stariše.

* **Južnoafriški kralj prestopil v katoliško cer- kev.** Monsignor Cenez, apostolski vikar v Bazuto-de- želi v Južni Afriki, je prinesel pred nekaj dnevi sv. Očetu v Rim lastnoročno pismo kralja Bazuto-deželd — Natanaela Griffitha — s katerim naznanja, da iz- stopi iz protestantske in vstopi v katoliško cerkev.

Kralj želi po celi svoji deželi ustanovitev misijonske postaje in sezidati cerkve. Novi katoliški vladar v pisnu hvali delo katoliških misijonarjev za blagor ljudstva.

*** Zaradi galice.** Na več vprašanj odgovarjamo, da je poslanec dr. Korošec v imenu Kmečke Zveze zopet osebno posredoval pri poljedelskem ministru dr. Zenkerju radi dobave galice iz Ustja na Češkem. Vojaška uprava je vsled posredovanj pustila v promet toliko bakrene galice, kolikor je bilo že naročeno. Iz Gradca izveemo, da pride vsled tega na Štajersko 10 vagonov galice. Naročila se naj pošiljajo Zvezi štajerskih zadrug (Verband landwirtschaftl. Genossenschaften) in Kmetijski družbi. Od Kmečke Zveze se vse stori, da se ugotovi željam in potrebam naših kmetov.

*** Kmetijska družba za Štajersko.** V seji osrednjega odbora Kmetijske družbe v Gradcu je dne 22. t. m. v imenu odbornikov Kmečke Zveze stavil dr. K. Verstovšek te predloge, ki so bili tudi sprejeti: Pri zaporu žita in moke se naj ozira na to, da kmečko ljudstvo v prvi vrsti živi od moke, na kar se naj vladna določila povoljno ozirajo. — Zaradi pomankanja delavstva na kmetih se naj posreduje pri vojaški upravi, da ob primernih časih pusti domov črnovojnike, ki niso prosti. — Zaradi dobave semen za sočivje se naj posreduje pri poljedelskem ministru, da dobi dovoljenje za uvoz iz Nemčije. — Družbino predsedstvo naj izposluje podporo za živinorejo iz državnega zaklada za živinorejo.

*** Dopust za črnovojnike.** Kakor smo že poročali, se naši poslanci trudijo, da bi dobili oni črnovojniki, ki ne stojijo v frontah, potreben dopust za poljedelska dela. V torek dne 23. t. m. je v imenu Kmečke Zveze dr. Korošec o tej zadevi govoril tudi s c. kr. namestnikom v Gradcu, ki je obljubil, da bo prizadevanje naših poslancev podpisal. Kakor hitro bo zadeva dozorela, bomo natančno poročali v našem listu, kako je treba narediti prošnje in kam jih nasloviti. To naj velja tudi kot odgovor na mnogobrojna vprašanja, ki nam dohajajo v tej zadevi.

*** Slovensko uradovanje.** Na več vprašanj odgovarjamo, da lahko slovenski županstva kakor doslej uradujejo z glavarstvi v slovenskem jeziku in rabijo slovenske pečate. Ako bi se jim delale zapreke, naj se javi.

*** Poštnim in brzojavnim uradnikom** je izrekel cesar posebno zahvalo, ker so dosedaj vestno izpolnjevali naporno službo v vojskem času.

*** Poziv superarbitriranih vojakov.** Uradni list vojnega ministrstva „Strenffleure Militärbblatt“ poroča: Oni vojniki, ki so bili povodom mobilizacije spoznani za nesposobne in so po dovršeni superarbitraciji dobili dopust do jeseni 1915, bodo s 1. aprilom znova pozvani pod orožje. Kdor bo pri takratni prezentaciji znova spoznan za nesposobnega, dobi nadaljni dopust do 1. novembra 1915.

*** Babjeverstvo.** V laškem okraju in morda tudi drugod so začeli razširjati kratko molitvico, katero je treba 9 krat prepisati, potem doživi deveti dan veliko veselje in izpolni se mu prav gotovo želja, ki si jo mora misliti pri 9 kratem prepisovanju. Molimo, česar in kakor nas uči katoliška Cerkev, prazno in babjo vero pa pustimo!

*** Hindenburgova vernost.** Maršal Hindenburg je v svojem letošnjem novoletnem armadnem povelju napisal stavek: „Bogu sem hvaležen, da nam je v dosedanjih bojih dal srečo, imam pa tudi rdno upanje, da bomo z njegovo pomočjo v novem letu dosegli uspehe.“ — List „Warte“ pripoveduje, da se v Hindenburgovi družini opravlja jutraj in zvečer kratke molitvice. V vojskem vrvenju ima Hindenburg pri sebi sveto pismo in v prostih urah večkrat, tudi če je v družbi, čita iz knjige. Ko je nedavno bila v mestu Beuthen v Prusiji služba božja na prostem, je maršal Hindenburg s svojim generalnim štabom prisostvoval svetemu opravilu. Presenečeno je bilo občinstvo, ko je ob koncu božje službe pristopil Hindenburg h oltarju in je v družbi deneralov in drugih častnikov glasno molil, da bi mu Bog dal moč izvršiti dano mu veliko nalogo ter naklonil zmago orožju njegove armade. Sloviti vojskovodja se pri vseh zmagah zahvaljuje Bogu za milost, da je tako srečno vodil svojo armado. Šolskim o rokom, ki so ga prišli nekoč pozdraviti, je rekel med drugim: „Ne meni, ampak Gospodu Bogu gre hvala, kateri je blagoslovil naše orožje z zmago!“

*** Hindenburgovo šolsko spričevalo.** Brat slovitega vojskovodje Hindenburga, Bernhard pl. Hindenburg, je objavil generalov življenjepis, v katerem priobčuje njegovo šolsko spričevalo iz petega gimnazijskega razreda. Spričevalo se glasi: „Pavel Alojz I. van pl. Hindenburg, rojen dne 2. oktobra 1847 v mestu Poznanj kot sin stotnika pl. Hindenburga, je obiskal eno leto peti razred gimnazije v mestu Glogava v Prusiji. Težka bolezen je preprečila, da bi se bil udeleževal poduka v večjem delu enega četrletja, drugače pa je šolo redno obiskoval. Njegova pridnost je bila začetoma hvalevredna, a je v zadnjem času precej popustila. Njegovo obnašanje je bilo, izvenzem njegovo gostobesednost, dokaj dobro. Njegovo znanje je bilo po zadnjem četrletnem razredovanju v veronauku, latinščini, francoščini in geografiji zadovoljno, v nemščini dobro, le v računanju se mu ni posrečilo, da bi zadostoval. Splošno se sme smatrati za sposobnega za vstop v višji razred. Zapušča zavod, da se vpiše v kadetnico v Wahlstattu. Vodstvo zavoda mu želi v novi šoli obilo božjega blagoslova!“ — Božji bla-

goslov, ki so mu ga želeli njegovi učitelji, spremlja slovitega vojskovodjo ves čas sedanje krvave vojske z Rusi!

*** Brat in bratranec krškega knezoškofa padla na bojišču.** Iz Celovca se poroča, da je knezoškof dr. Adam Heiter dobil poročilo z zahodnega bojišča, da sta padla njegov brat stavbenik Fric Heiter in njegov bratranec Lovro Lindner. Oba sta se še dne 7. februarja udeležila ust. ličenja knezoškofa brata v Solnogradu. Oba sta bila rojena v eni in isti hiši, oba sta služila pri enem in istem polku ter tudi padla v skupnem strelskem jarku.

*** Živ, zdrav, vesel!** Značilno pismo je iz severnega bojišča pisal ljubljanski urednik gosp. Franc Terseglav svojemu prijatelju gosp. profesorju v Mariboru dr. Ant. Medvedu. Glas se: Dragi g. prijatelj! Živ, zdrav, vesel. Prenočil že 600 m visoko, v sl. em mrazu in v vedni smrti nevarnosti. Bog in Marija me varujeta. Za to se imam zahvaliti. mol. t. v. m. svoje družine in prijateljev. Semper mem. me. me. me. in precibus vestris! (Zmiraj se spominjajte mene v svojih molitvah!) Povejte doma, da Marija svojih ne zapusti. Pogrešam le perila, snage in slovenskega berila. Jestu imam zadosti — da bi se našim doma tako dobro godilo! Cigar bi pa pokadila dan 100, tako je včasih doigals v naših hostin luknjah. Strašna muka so usne gube! Vsak dan bi se preoblekel, če bi imel perila. Kaj ruska granata — uš! Od uš včasih ne spim, med pokanjem granat pa sem že velikokrat spal. Pozdravite vse prijatelje, zlasti pa g. stolnega župnika! Ves Vaš Terseglav.

*** Kako umirajo topničarji.** Jože Korpar iz Os. luševce pri Veliki Nedelji piše svojemu prijatelju Jožetu Lah dne 5. februarja: Pšes mi, da ste imeli hudo zimo, tudi pri nas je bil hud mraz. Kakor sem Ti že pisal, opravljam službo malega poštarja, zato se ne morem dostojno Bogu zahvaliti, ker sem radi ta službe večji del v topli hiši. Seveda moje mesto tudi ni preveč utrje o, ker vsak čas me lahko pokliče g. stotnik k bateriji. Topničarji ne trpimo tako hude zime, kakor pri pešpolkih. Radi svinčen in pušk smo tudi precej zavarovani. Ali dragi, vedi, da so priprave za človeško smrt tikaj različne. Včeraj popoldan nas je začel Rus, ki ga zovemo „Moskal“, prav urno pozdravljati s šrapneli in granatami! Ker pa je naša baterija tako dobro skrita, da je ni mogoče lahko videti, nas je sovražnik iskal s svojimi strelci na široko okoli. Tako se jim je žalbog posrečilo, da nas je zadel s polnim strelom. Mrtvi so bili tri vojak in trije konji. Pri tem žalostem dogodku sem se znebil prijatelja-Slovenca, doma iz Priporja, drugi pa je bil Nemeč, pa drugače blaga duša. Kakor je povedal ognjičar, k je prinesel pušice z imeni v pisarno, ju je strel raztrgal tako močno, da ni bilo od nobenega in niti konja prav nič nat. Roko od Nemeča so našli čez 30 m vstran od pretrga, k je bil doletel i zadet. Oprava od teh treh konj je bila na drob e kosce raztrgana. Take smrti umirajo topničarji. Za Erhatis Blaža in Megla Janka upam, da se bode te že zvedel. Te dni je bilo uet h čez dva tsoč „Moskalov“. Uet so jih fa te ol naše 22. in 28. divizije. Ako bo slo t ko napre, bo lo menda vendar enkrat zmanjkali. Iskre e pozdrave na vse poznae!

*** Vojska je kratka in krona bo večna.** Filip Znidarič, doma iz Samušar ov pri Sv. Marjeti niže Ptui, ki se nahaja sedaj ra severnem bojišču, piše svojemu prijatelju Fr. Bezjak siedeče: Ljubi Fra ček! Priateljsko o najro, bod' blag mu spomin, al zdaj je mi ul, zastoj se solzim. Pa upam, da enkrat še vdiva se, čeravno že zemljica kriha bo me. Kakor Ti je zna o, sem se ravno na sveto noč peljal mimo svojega rojstnega kraja na bojišče. Vi drugi ste si k polnočici, ali jaz sem se od Vas poslavljaj iz vlaka. Srečno, vsi domači in vsi moji zvesti prijatelji! Srečno, moj rojstni kraj, mene ne bo nikoli več nazaj. Dosedaj sem že dva mesca v bojni črti in še hvala Bogu me ni zadela nobena sovražna svijačenka. Zato se imam zahvaliti preblaženi Devici Mariji in angelu varihu. Ne morem Ti popisat, dragi Franček, svojega življenja v tej grozoviti zimi, ampak rečem Ti, da sem se spomil besed sv. pisma: „Vojska bo kratka in krona bo večna.“ Med gromom naših in ruskih topov pošiljam vsem faranom iskrene pozdrave, posebno pa Tebi, zvesti moj prijatelj in sošolec.

*** Zagorska Mati Božja ga je obvarovala.** Rezervist Mihael Budna, doma iz Rajhenburga, piše s severnega bojišča svojemu prijatelju Domniku Bohorč: Na Božič sem prišel v bojni ples. Dne 8. januarja me je sovražna krogla zadela v prsa, na mesto, kjer sem imel pripeto svetinjo Zagorske Matere Božje. Krogla je odletela. Jaz sem marsikaterega Rusa poslal na oni svet in jih še bom. Pozdrave!

*** Princ Jurij o vojski.** Srbski princ Jurij, o kojem smo poročali, da so srbski častniki zahtevali od kralja Petra, da ga vsled njegovega oholega nastopa odstrani iz armade, se je podal v inozemstvo. Na svojem potovanju se je izrazil v Rimu nasproti zastopniku rimskega lista „Tribuna“, da ne verjame, da bi se sovražnosti kmalu zopet pričele. Avstrijske čete imajo na severnem bojišču mnogo važnejše opravke. Trenotni mir na srbskem bojišču je za srbsko armado ugoden, ker ima dovolj časa, da izpopolni svoje čete in vojaške potrebščine. Seveda ne dvomi princ niti za trenutek o konečnem uspehu trosporažuma, toda ne prikriva pri tem neskončnega trpljenja in velikanskih žrtv, katere nalaga vojska srbskemu narodu. Iz čellega srca si želi skorajšnega konca vojske, ker je bil sam priča grozne žaloigre srbskega naroda. Na ne-

žen način je nato namignil, češ, da bi prišlo hitreje do konca, „če bi posegel vmes nov činitelj, ki bi odstranil ravnotežje, ki sedaj skorodane osemogojne odločitev.“

*** Kako je nastala vojska.** Rusnski kmet je žalibog še na jako nazki stopnji omike in ima torej o politiki zelo nejasne pojme. O vzrokih sedanje vojne si je izmislil jako čudno pravljico. V rusinskih vaseh si pripovedujejo, da je vojno povzročila žena. „Kjer hudič ne more, mu baba pripomore“ pravijo rusinski kmetje. In tako je tudi veliko vojno zakrivila žena — ruska caravna. Nekega dne je prišla vsa oblokana k caru ter mu tožila, da bodeta vsled neprestano grozeče revolucije skoro gotovo izgubila prestol in krono, in jokala je, da jima umrje sin edinec, prestolonaslednik, ki je težko bolan. S solzami v očeh je rot la carevna svojega moža, da naj ji za vsako ceno dobi pravo sveto podobo, katera obvaruje lastnika vsakega gorja. Povedala pa mu je, da so vse svete podobe v Rusiji neprisne in da se edina prava sveta slika Marije Pomočnice nahaja v rusinski romarski cerkvi pri Bolechivu. Car se je caričinim prošnjam dolgo upiral, ker je vedel, da avstrijski cesar te slike ne bo dovolil prenesti na ruski dvor. Toda ženske solze zamorejo vse in tudi car se jim je vdal. Zbral je svojo armado in udaril na avstrijskega cesarja, da bi dobil svoji ženi edino pravo sveto podobo Marije Pomočnice.

*** Tečaj za pridelovanje zelenjave.** Na deželni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se bo dne 15. 16. in 17. marca t. l. vršil tečaj za pridelavo in spravljanje zelenjave. Natančne e v današnjem inseratu.

*** Varujte govedo in prašiče!** Zopet nam dohajajo iz raznih krajev poročila, kako prekupei v velikem številu vse hribe in doline obletavajo in iščejo govedo in prašiče. Cene rastejo vsak dan in to izrabljajo prekupei v svojo korist. Zato rotimo vse naše živinorejce, naj brez nujne potrebe ne prodajajo živine in naj zlasti ne verjamejo raznim zvijačam, s katerimi se begajo ljudje. Ena najgršh zvijač je groznja, da bo v naše kraje kmalu udrl sovražnik. Z vso odločnostjo povdarjamo, da zdaj ni prav nobene nevarnosti, in da so vse take grozopolne govorice brez vsake podlage. Redimo, kar moremo in prodajamo le to, kar je treba in sicer za tiste cene, katere odgovarjajo tržnim cenam.

*** Fižol in zgodnja repa.** Fižol je v naših časih zelo važna rastlina, ker daje prav tečen živež, ki se lahko proda. Po naših krajih ima fižol toliko večji pomen, ker ga lahko pridelujemo vmes med drugimi sadeži. Fižola imamo nekaj prav zgodnjih vrst. Prav zgoden je „rumeni počepinček“, ki se uživa v stročju. Kdor ima seme zgodnjega fižola, naj vsega sadi, ali pa naj seme da sosedu, da dobimo na ta način še vsi zgodnjega pridelka. Za prehrano ljudstva pride v poštev nadalje tudi zgodnja repa. Repo je najbolje vsejati med krsko peso. Preden se pesa popolnoma razvije, se repa že lahko porabi. Ker pa repa potrebuje veliko redilnih snovi, mora biti njiva dobro pognojena, da ne zmanjka potem za razvoj pesi potrebnih snovi. Ako je ugodna zima, se lahko tekom zime seje tudi še ozimni ječmen, kateri navažno boljše obrodí, nego jari. Ječmen je važno živilo, bodisi da se v moki porabi za kruh ali žgance, ali pa če se aživa kot ješprenj.

*** Zgodnji krompir.** Prav posebno moramo opozarjati na zgodnji krompir, ki mu v drugih krajih v sedanjih časih pripisujejo veliko važnost. Prišel mi je v roke nemški časopis, ki v zadnji številki ne obravnava prav nič drugega, kakor samo pridelovanje zgodnjega krompirja. Tu se bere venomer: Pridelujte zgodnji krompir! Veliko zgodnjega krompirja! Pripravite krompir za zgodnjo saditev! Samo zgodnji krompir in zopet zgodnji krompir. Marsikomu se bo morebiti zdelo, da prezgodaj opozarjamo na to in ono. Pa ni prezgodaj, ampak prav skrajni čas je, da začnemo tudi pri nas misliti na vse to. Seme je treba naročiti. Zlasti se je treba pobrigati nemudoma za zgodnji semenski krompir. Tega bo manjkalo in pozneje ga bržčas ne bo dobiti za noben denar. Drugih zelenjadnih semen je dovolj v trgovini. Toda, ako semena naročimo, moramo čakati nanje včasih po več tednov. Ako pozno naročamo, tudi ni gotovo, da dobimo ravno tisto vrsto, ki jo želimo. V enem mesecu bo treba v ugodnejših krajih in legah pričeti s prvimi setvami. Torej ni prezgodaj, ako tudi tukaj pričnemo.

*** Sv. Peter niže Maribora.** Ludovik Flucher, sin veleposestnika v Metavi, ki je služil kot korporal pri 47. pešpolku na severnem bojišču, piše dne 15. februarja svojemu prijatelju: Dragi! Naznanim Ti, da sem v Eperjesu v bolnišnici. Čeravno nisem okusil ogrske vode, vendar sem dobil grizo in moral sem v bolnišnico. Dne 3. februarja je ruska granata ubila mojega dobrega prijatelja in tovariša, korporala Franca Domitar, doma od Sv. Barbare pri Mariboru. Bil je na mestu mrtev. Zjutraj je še hodil k zdravniku radi ozebljenih nog. Pokopali smo ga tovariši ponoči. Priprost križ naznanja mesto, kjer počiva s tremi drugimi pozdravljam vse znance!

*** Sv. Martin pri Vurbergu.** Velika žalost in bridkost je zadela Baumanovo hišo. Po kratki bolezni je umrl Franc Bauman dne 11. januarja daleč od doma v bolnišnici v mestu Košice na Ogrskem. Žalostno so mu tudi peli domači zvonovi šmartiški dne 20. januarja, ko smo zagotovo zvedeli, da je umrl. Blagi mož je storil smrt za domovino in cesarja. Kako goreče je želel se vrniti k svojim domačim, a mu ni bilo dopuščeno. Smrt je pobrala pridnega in dobrega o-

ta dveh ljubkih otrok. Rajni je imel zmiraj blagoslovljeno Marijino svetinjo pri sebi. Zato upamo, da se sedaj pri Mariji v nebesih veseli. Naj v miru počiva! Bodi mu v tujini zemlja lahka!

* **Sv. Barbara v Slov. gor.** Tukaj smo dne 5. februarja pokopali Alojzija Čerč iz Jablanc. Bil je spoštovan mož. N. v m. p.!

* **Sv. Rupert v Slov. gor.** Umrli je dne 7. februarja po dolgotrajni bolezni bivša kmetica, sedaj prevzitarica v Gočovi Terezija Kocbek v 89. letu svoje starosti. Rajna je bila blaga in pohlevna ženica in je nad dvajset let kot vdova živela pri svojem zetju in hčeri v lepi slogi. Bila je mnogim krstna in birmica, botra ter je imela pri tem poslu jako darežljivo roko. Bodi ji ljubi Jezus plačnik! Pogreb se je vršil dne 9. februarja v spremstvu domačega g. župnika, sorodnikov in mnogoštevilnega občinstva.

* **Kapla pri Arvežu.** V sredo dne 10. t. m., ob 2. uri zjutraj je umrl v Mariboru za legarjem črnovojnik Stefan Garmuth, p. d. Dvoršak. Ko je žena dobila brzojav, da je mož mrtev, se iz ljubezni do njega ni bala stroškov ter ga dala prepeljati na domače pokopališče. V petek dne 12. febr. zjutraj ob 7. uri se je žalosten sprevod v spremstvu vojakov in vojaške godbe pomikal od vojaške mrtvašnice na Glavni trg, kjer je potem č. g. vojni kurat poškrupil ostanke pokojnega, od tod se je potem sprevod pomikal proti Lučanom in od tam proti večeru mimo njegovega doma, kjer so ga že pričakovali sorodniki, sosede in znanci ter mali otročiči, ki so krsto očeta zadnjokrat poškrpili. Nato se je pomikal sprevod naprej. Prišli so nasproti domači veteranci, č. g. župnik, g. učitelj in mnogo ljudstva. Kako je bil pokojni dobrosrčen in priljubljen vsem, priča obilna udeležba pri pogrebu in sicer v zelo slabem vremenu in pozno zvečer. Pokojnik star še le 40 let, zapuščal ženo s štirimi malimi otročiči. Vrnil se je sicer domov, duša na dom nebeskega očeta, truplo pa na domače pokopališče. Naj v miru počiva!

* **Cven pri Ljutomeru.** Preminul je naglo na pekelnično sredo občespoštovani in daleč okrog znani posestnik Franc Vozlč, brat č. g. Leop. Vozlč, župnika v Spilfeldu. Se dan popreje se je udeležil v Ljutomeru tridnevne v čast presv. Rešnjemu Telesu ter ob tej priliki prejel svete zakramente. Rajni je bil v mladih letih sodrnik leposlovnega lista „Kres“. Zbiral je narodno blago, zlasti legende, katere je priobčeval v imenovanem listu. Veliko zaslug si je pridobil kot dolgoletni občinski odbornik, a še več kot občinski živnozdravnik. Kot takega ga bomo pogrešali ne samo ljubimski okoljani, temveč tudi Ogrji, med katerimi je bil zelo priljubljen. Marsikateremu rečevo je rešil s svojo pomočjo morda edino premoženje, ljubo živinico. Zdravil je vselej brezplačno. Bil je lep vzgled krščanske nesebične ljubezni do bližnjega. Zato pa po pravici: Zate, ki počivaš v jami, siromakom vro solze. Oj blagor njemu, ki s solzami siromakov slavi! Blagumu pokojniku ohranimo trajen spomin, njemu pa svetila večna luč!

* **Polensak.** Že druga žrtev vojske je zadela našo faro. Dne 29. oktobra je izdihnil svojo blago dušo v Budimpešti v bolnišnici vsled dobljenih ran v Galiciji Janez Kolarič. Bil je v 36. letu. Doma je pustil očeta, žalostno ženo in pet let staro hčerko. Oče je ravno tisti dan kot on v bolnišnici umrl doma naravne smrti, star 68 let. Od svojih dragih se je junak poslovil in ljubo ženo tolažil, da še pride nazaj in sedaj ga krije tuja zemlja. Bodi mu zemlja lahka! Počivaj v miru, dragi Janez! Zeni pa naše sožalje.

* **Stopree.** Enega najboljših gospodarjev je izgubila stopreška župnija. Na severnem bojišču je junaške smrti padel vrli mladenič Martin Rampre, kmet v Ormožih, brat sevnškega č. g. kaplana. Bil je zelo marljiv in razumen kmet, večleten naročnik našega „Slovenskega Gospodarja“ in vzgleden mladenič Marijine družbe, kateri je zdatno pripomogel, da si je nabavila krasno družbeno bandero. Pokopan je pa v Košicah (Kaschau) na Ogrskem. Bodi mu tuja zemlja lahka. — To je druga žrtev vojske iz naše župnije. Prvi je bil Janez Šoba, želar v Sučju, kateri je pokopan na Dunaju.

* **Sladkagora.** V naši župniji je zopet potrjenih trinajst fantov, ki odidejo 15. marca v vojno službo.

* **V Čadramu** je bil dne 21. februarja občini zbor kmečke posojilnice za konjiški okraj. Posojilnica že deluje od 9. marca 1902 in je članica ljubljanske Zadrzne Zveze. Ima svojo hišo z malim posestvom in nad 10.000 K rezervnega zaklada. V preteklem letu 1914 je imela 129.103'92 K prejemkov in 122.019'60 K izdatkov, tedaj celotnega prometa 251.123'52 K. Hvale vredno sta ustanovo vodila kmeta Anon Leskovar, p. d. Korošec v Oplotnici in Janez Kruhar, p. d. Ložak v Markačici. Zadnji in še odbornik sta se morala podati v vojsko. Pri volitvi novega odbora je bil stari načelnik soglasno zopet izvoljen in kot namestnik Jožef Rakovnik. Odborniki so: Jožef Oberski, Fr. Sparovic, Fr. Golčer, Žužej, Janez Potočnik in Jan. Vahar. Nadzorniki: I. Bezenšek, Jan. Žagar, Fr. Golčer, Kramar, Anton Leskovar, Glabus in Peter Bergelez. — Dne 21. februarja je umrl v Gradcu g. Fr. Jonke star, in bo v Čadramu pokopan. Rajni je bil v Oplotnici rojen, sin najemnika in kramarja, izučil se je trgovine, postal poštar; pred 18. leti se mu je posrečilo, nekdanje Steinauerjeve fužine zelo ugodno kupiti in postal je veleposestnik. N. v m. p.!

* **Dobrna.** Naša kmet. podr. je v nedeljo dne 21. februarja pridelala podučni shod, na katerem je njen načelnik g. župnik na podlagi vladnih ukrepov in izvajanj različnih kmečkih stanovskih listov podal navodila posestnikom in gospodinjam kako se ravnati v

vojskinem času, da sebi in državi pomagajo in rešijo pomanjkanja. Shod je bil krasno obiskan. — Kmetijska podružnica na Dobrni ima dne 7. marca svoj občini zbor. Predaval bo g. gozdarski komisar iz Maribora. Pridite v mnogem številu! Shod bo ob 9. uri zjutraj v hotelu „Union“.

* **Dobrna.** Koncem tega meseca pričakujemo kakih 100 vojakov, ki so na petu okrevanja.

* **Sv. Lenart nad Laškim.** Odrpita noč in dan so groba vrata... V letu 1914 smo imeli z vsem 17 mrličev, dne 14. t. m. smo pa dosegli že število 10. Med drugimi je umrl v 54. letu Mih. Gradišnik, pos. na Vel. Gorelih, zapustivši četvero otrok, izmed katerih se najstarejši sin nahaža kot ranjenec iz severnega bojišča v bolnišnici na Dunaju. Pokojni je bil veren katoličan, vnet rodoljub ter občinski odbornik novoustanovljene občine Sv. Lenart. Silno je želel, še svojega sina videti pred smrtjo, a mu ni bilo dano. Pogreb se je vršil v nedeljo, 7. t. m. ob obilni udeležbi domačih in sosednjih župljanov. Svetila pokojniku večna luč!

* **Staritrj pri Slovenjgradcu.** Malokedaj se sliši kaka novica iz Starega trga. Ali sedaj ob teh rešnih časih bi vendar rad poročal o naših hrabrih junakih, fantih in možih, katerih je iz naše majhne občine primeroma veliko odšlo na vojno. Posebno vrli so gotovo sinovi našega grobokopa Gostenčnika. Prvi sin Jurij služi kot narednik pri pešpolku štev. 4. On se je hrabro bojeval na severnem bojišču in bil tudi težko ranjen že kar v začetku vojske. Po daljšem zdravljenju se je pred kratkim zopet vrnil na severno bojno polje ter bil zopet ranjen. Drugi sin je Franc, četovodja, bil je v službi kot orožnik v Bosni. Bil je pridelen poizvedovalnim četam na južnem bojišču ter tam tudi dobil težke rane, vsled česar se je moral vrniti nazaj k svoji prejšnji službi. Mlajša pa: Alojzij in Ivan, tudi že težko pričakujeta vsak pri svojem polku, kedaj da poideta nad sovražnika. Tudi odlikovanih je že nekaj naših fantov. Naj primer Kotnik Jožef in Brezovnik Miha, oba z zlatim zaslužnim križcem. Posestnika Fišerja, sinovi so se ravno tako korajžno bojevali, toda eden je pred kratkim že umrl radi velikih ran, katere je dobil na južnem bojišču. Drugi, Ivan, pa se pogreša že od decembra. In mlajši, Alojzij, pa se še hrabro bojuje v Karpatih in je bil povsod srečen v bojih, čeravno so streljali iz bližine kakih sto korakov na nje, pa je vendar še zdrav in čvrst ostal. O nekaterih fantih pa smo dobili tudi že žalostno poročilo, da jih krije hladna galiska zemlja. Junaško so prelili svojo kri za domovino!

* **Pogrešajo se:** Alojzij Gregorič, pešpolk štev. 87, 1. stotnija, vojna pošta štev. 73, doma ob Sv. Antona na Pohorju. Prosim njegove tovariše, če kdo o njegovi usodi kaj ve, naj naznani njegovemu očetu: Aleš Gregorič, Sv. Anton na Pohorju, pošta Vuhred ob koroški železnici. — Stefan Znidar, pešpolk štev. 47, pešec 1. stotnije. Odgovor na: Janez Pivec, posestnik, Kočno štev. 17, pošta Laporje. — Jožef Letonja, 87. pešpolk, 4. stotnija, doma iz Ptuiške gore. Odgovor na njegovega brata: Ivan Letonja, Ptuiška gora pri Ptuj. — Leopold Kerkol, domobranski pešpolk štev. 26, 3. stotnija. Če kdo kaj ve o njem, naj naznani njegovi materi Heleni Kokol v Pivoli, pošta Ilče pri Mariboru. — Anton Pintarič, korporal 87. pešpolka, vojna pošta štev. 73. Če kdo kaj ve o njegovi usodi, naj blagovoli naznani na naslov: Franc Pintarič, Zihlava, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici. — Janez Fidler, pešpolk štev. 87. Bil je v Galiciji. Če kdo kaj ve o njem, naj naznani na naslov: Jakob Fidler, Sladkagora, pošta Smarje pri Jelšah. — Dominik Pokernik, domobranski pešpolk štev. 4, 3. stotnija, 2. voj. vojna pošta štev. 43. Odgovor se prosi na naslov: Marija Pokernik v Arlici, pošta Ribnica na Pohorju. — Karol Fabjančič, bil pri poljskem lovskem bataljonu štev. 20, 2. stotniji, ki je dne 26. oktobra iz Ljubljane odrinil na bojno polje. Če bi kdo izmed njegovih sobojnikov kaj vedel o njegovi usodi, naj sporoči njegovemu očetu Mihaelu Fabjančiču, Anže štev. 9, pošta Rajhenburg ob Savi. — Jožef Mihurko, deželnobrambovski pešpolk štev. 26, 2. stotnija, vojna pošta štev. 48. Če kateri kaj ve, naj sporoči njegovi ženi Marjeti Mihurku, posestnici v Račjem štev. 16 pri Mariboru. — Martin Krajnc, rajtar 47. pešpolka, 15. stotnija, vojna pošta štev. 73. Ako kdo kaj ve o njem, kje se nahaža, naj sporoči njegovi ženi Mariji Krajnc, Sv. Jakob v Slov. gor. — Franc Toplak ob pešpolka štev. 87, 8. stotnija, vojna pošta štev. 73. Komur je kaj znano o njegovi usodi na bojišču, naj blagovoli naznani njegovi ženi Katarini Toplak na Kogu, pošta Sv. Bolfenk pri Središču. — Franc Zupanec II, deželnobrambovski pešpolk štev. 26, 8. stotnija, 4. voj. Prosim, če je komu kaj znano o njem, naj blagovoli sporočiti: Jakobu Podlunšek, Ločica štev. 22, pošta Polzela v Savinjski dolini. — Jože Levak, je bil pri črnovojniškem bataljonu št. 14, 1. stotnija. Če kdo kaj ve o njem, naj naznani očetu Francu Levaku, posestniku v Bukočku štev. 10, pošta Brežice ob Savi. — Pavel Toličič, pri polku cesarskih strelcev štev. 4, 5. poljska stotnija, 2. voj. Lir. štev. 4, vojna pošta štev. 48. Odsel dne 18. avgusta v Galicijo. Če kdo kaj natančneje ve o njegovi usodi, naj sporoči njegovi sestri Ani Toličič, Hočko Pohorje, pošta Hoče pri Mariboru. — Rezervist topničarskega polka štev. 9 F. Cizej. Služil je na severnem bojišču pri infanterijski municij-ski koloni štev. 2, M. P. štev. 6, vojna pošta štev. 32. Kakor pišejo tovariši, je hudo zbolel za grižo in je že dne 5. IX. 1914 bil dan v neko vojno bolnišnico. Sliši se, da je umrl, kaj gotovega o njegovi smrti pa še nismo dobili, tudi v seznameh izgubga ni. Če ga je kdo videl v kakšni bolnišnici, ali če kdo ve kaj gotovega o njem, se prosim, da to sporoči proti povrnitvi stroškov njegovi materi: Mariji Cizej, posestnici v Grajski vasi, pošta Gomilsko v Savinjski dolini. — Martin Vodovnik, 87. pešpolk, 11. stotnija, vojna pošta štev. 73, doma iz St. Ilja pri Velenu. Če kateri njegovih tovarišev ali sobojnikov o njegovi usodi kaj ve, se uljudno prosim, naj blagovoli sporoči Franciski Vodovnik, Magdalenska ulica štev. 3, Maribor.

* **Vesoljni žepni atlas.** Založništvo zemljevidov in knjižarna G. Freytag & Berndt na Dunaju je izdala profesorja A. L. Hickmana „Geografično-statistični vesoljni žepni atlas“, to je knjižica, ki obsega 64 strani raznega berila, 66 strani s podobami in zemljevidi celega sveta. Cena 4 K 50 v. Poleg preglednih zemljevidov obsega knjižica zanimive sestavke o sedanji vojski, številu vojaštva, bojnih ladij, prehranjalstva itd., posameznih držav. Knjižica, ki je trdo vezana, se lahko nosi v žepu. Naroča se pri založništvu: G. Freytag & Berndt, Dunaj, VII., Schottenfeldgasse štev. 62. Pri istem založništvu se tudi dobi pregledni prometni zemljevid, ki ima natanko zarisan vse železniške in paroplovne proge v Avstro-Ogrski in na Balkanu. Zemljevid stane z mehkim platnicami 2 K 40 v. v platno vezan v žepni obliki 5 K.

* **Vojaki se zahvaljujejo.** Dobili smo: Szekszard na Ogrskem, dne 10. februarja 1915. Slavna tiskarna sv. Cirila v Mariboru! Najpoprej se vam prav iskreno zahvaljujemo za vse sprejete darove, kateri so nam prav izvrstno dobro došli. Hvala tudi za knjižice! Ostajamo zvesti slovenski vojak: Nikolaj Najžer, Karl Šimerl, Franc Ožek, Franc Jesenšek, Ivan Vrbnjak.

* **Sv. Pavel pri Preboldu.** Katoliško izobraževalno društvo ima v nedeljo, dne 28. svečana, ob 3. uri popoldne, svoj letni občini zbor v društvenem domu. Pridite!

* **Rečica.** V nedeljo, dne 28. svečana, popoldne po večernicah, ima naše Izobraževalno društvo svoj redni občini zbor v društveni sobi. Pridite!

* **Petkova „Straža“** bo prinesla seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov. „Straža“ stane na leto 10 K, pol leta 5 K, četrta leta 2.50 in se naroči pod naslovom: Upravišтво „Straže“, Maribor.

Zadnja poročila, došla v četrtek 25. febr.

Prizadevanje papeža za mir.

Rim, 24. februarja.

Rimski list „Giornale d'Italia“ javlja, da je izvedel iz resnega vatikanskega vira, da je papež storil vnovič korake, da pride do sklepa miru. Papež se je baje obrnil diplomatičnim potom do cesarja Viljema z vprašanjem, če bi bila v sedanjem času njegova pomoč za pričetek sklepanja miru na pravem mestu. Nemški cesar še na to ni odgovoril. Omenjeni italijanski list piše, da jamči za resničnost tega poročila.

Avstrijci ob reki San.

Dunaj, 24. februarja.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Na poljsko-gališki bojni črti vlada razun posameznih živahnih topovskih bojev ter manjših prask večinoma mir.

Položaj v Karpatih je splošno nespremenjen. V večerajšnjih bojih ob gornjem toku reke San (v ozemlju južno od Przemysla) so Avstrijci naskočili neko višino in jo zavzeli. 5 častnikov in 198 mož so naši ujeli.

Na severni strani gorskega sedla Volovec (med prelazoma Vvskov in Usok) je sovražnik skušal izrabiti sneženi metež ter je nameraval z drznim napadom prodreti postojanke, ki so bile po naših četah zasedene. Naši so ruski napad ob velikih ruskih izgubah zavrnili. 300 Rusov smo ujeli.

Boji na južni strani reke Dnjestr pridobivajo vedno bolj na obsegu in razsežnosti.

Kaj se godi v Italiji?

V italijanski državni zbornici ministrski predsednik Salandra ni pripustil, da bi se razpravljalo o zunanji politiki. Izven državne zbornice so se hujšakem za vojsko pridružili tudi tujaki. Katoliška in socialistična stranka sta nepremično za mir. Po vsej Italiji je nastala velika draginja, ker primanjkuje že zita.

List „Central News“ poroča iz Pariza, da je argentinska vlada vložila pri italijanski vladi v Rimu prošnjo, naj tudi letos človeki italijanskim delavcem, kakor prejšnja leta, prosto pot v Argentino. Te dni pa je italijanska vlada mladeničem in možem v starosti od 19 do 45 let prepovedala odpotovati iz Italije.

Pred vojsko med Japonsko in Kitajsko.

Berolin, 24. februarja.

Iz Tokia na Japonskem se javlja: Kitajska vlada še ni odgovorila na zadnjo japonsko noto, ki je bila po vsebini in obliki istovetna z ultimatomom (t. j. zadnji predlog pred vojsko.) Tukaj se splošno meni, da bo Japonska pretrgala s 1. marcem diplomatične zveze s Kitajsko na ta način, da bo odpoklicala svojega poslanca iz Pekinga.

Listnica uredništva.

Sv. Barbara niže Maribora: Škoda za prostor, da bi se v poštemen listu bavili s pijanci. — Sv. Jurij ob juž. žel.: Le večkrat kaj. Pozdrave! — M. C. Gajarska v as: Tak oglas bi stal za desetkrat 10 K. — Olimje, Podčetrtek: Škoda in svoje zahteve morate naznani načelniku razsodišča za škodo po lovu in divjačini. Naznani morate pravočasno, ko se še škoda pozna. — Velika nedelja: Kolikor nam znano, je letos vlada radi vojske odklonila vsako podporo pa toči in povodnji, toda obrnite se na c. kr. glavarstvo na Ptuj.

* **Na bojnem polju padlim slovenskim vojakom** je posvečen 8. sešitek „Svetovne vojske“, ki je izšel te dni. 70 životopisov je zbranih v tem sešitku. To niso suhoparni životopisi, posejani s številkami in lepimi besedami o padlih junakih, tem-

več polni življenja so ti životopisi. Življenja iz bojnega polja in odmevov domačih poljan junakov. 70 jih je: vsi junaki, častniki, kmetje, uradniki in obrtniki, akademiki in Orli, cvet naših vrst! Vsi navdušeni za domovino, vsi junaški in polni zaupanja v Boga. Le berite te životopise in spoznali boste srca naših mladeničev in mož. Plemenita srca, ki so prešla kri za domovino. Med životopise so vpletena sem in tja pisma padlih vojakov, tako, da je vsa stvar še bolj zanimiva. Srečna je bila misel uredništva, da je začela na ta način zbirati spomin na naše junake. To je sešitek, ki se čita lahko tudi mladini v šolah, ker junaštvo in plemenitost srca teh junakov niso nič manjša, kot so junaštva mnogih, ki se stavijo mladini za vzgled. Delo prav tople priporočamo. „Svetovna vojska“ se narača v Katoliški bukvarni v Ljubljani. Naročniki imajo pravico do znižane cene 1 K za veliki zemljevid vseh evropskih bojišč (za nenaročnike bo veljal ta zemljevid 2.60 K s poštnino vred). Naročniki so tudi po znižani ceni lahko omislili krasno, bogato opremljeno knjigo „Vojska na Balkanu“, ki velja za naročnike „Svetovne vojske“ samo 3 K, mesto 6.50 K.

* Dve potrebni knjigi za sedanji čas. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru ima za sedanji resen čas v zalogi dve važni knjigi. Prva je molitvenik „Marija Žalostna mati“, posvečena češenju Matere božje sedem žalosti. Molitvenik je kot nalašč za sv. postni čas, ki se približuje. Knjižica stane z zlato obrezo 2 K, z rdečo obrezo 1.50 K. Po pošti 10 vinarjev več. Druga knjižica, katero tople priporočamo, je: „Sv. Križev pot za vojni čas in druge primerne molitve.“ To je jako primerna knjižica za sedanje resne čase, ko Bog tepe in skuša ljudstva s strahovito šibo svetovne vojske. V novi knjižici najdemo na 22 straneh krasne molitve. Na prvem mestu je sv. Križev pot za vojni čas. Na to sledijo razne primerne molitve, n. pr. za cesarja, za domovino, za vojskovodje, za stanovalnost, za zaupanje v božjo pomoč, k sv. Mihaelu, za vojske na bojišču, za ranjene in umirajoče, za sina v vojski, za ljubeča očeta na bojišču, molitve v prid vojakom, ki so obdarjeni z odpuščaji, molitve za mir itd. Knjižica se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Stane pa 100 komadov skupaj s poštnino vred 7.50 K; 50 komadov skupaj s poštnino vred 4 K; 25 komadov 2 K; 10 komadov s poštnino vred 90 vinarjev. Manj kakor po 10 komadov se po pošti sploh ne bo poslalo, ker so stroški preveliki. Ker je sveta malenkostna in se ne izplača pisati računov in denarjev posebej pošiljati, zato se naj denar pošlje naprej in sicer v poštnih znamkah v pismu.

Loterijske številke.

Gradeč, 17. februarja: 98 39 1 4 85.
Ljubljana, 20. februarja: 12 20 58 73 63.

Iščem majersko službo

za 3 do 4 osebe. Kdo potrebuje majerja, naj vpraša Jurija Glaser v Ljubljani pošta Bistrica pri Mariboru. 109

Gostilna

z dvema oraloma dobre zemlje z večjim vrhom tik okrajne ceste se dobrovoljno približno za 7400 K proda. Natančneje se izve pri D. Omerzu Slov. Bistrica. 83

Posestvo, hiša,

gospodarsko poslopje, njive, travniki, gozdi, njive (nekaj posejanih, zimskih setev), okoli 18 oralov, se proda radi družinskih razmer. Poslopje je na lepi legi pri veliki cesti. Vpraša se pri lastniku Andreju Gaves, Cvetkovi, Sv. Lenart — Vel. Nedelja. 117

Zahvalo

izrekam tem potom gospodu Muhcu, ekonomu v studenškem samostanu pri Poljčanih. — Izgubil sem namreč večjo svoto denarja, katero je našel in mi jo vrnil. 116

Jakeb Žaraj, gostilničar Slov. Bistrica.

Priden trg. pomočnik
se takoj sprejme pri Janezu Toplak, trgovina z mešanim blagom. Juršinci pri Ptuj. 118

Častna izjava.

Podpisana Karolina Kovač, pos. v Vojniki obžalujem, da sem 8. februarja žalila gospoda Josipa in gospo Ano Delakorda, trgovca in gostilničarja v Arclinu pri Vojniki, prosim oprostjenja in se jima zahvaljujem za odstop od tožbe. 120

Karolina Kovač.

Seme pravega kašelskega zelja.

ki naredi velike, trde glave ter redi v vsaki zemlji, prodaja 20 gramov za 1 K. Ign. Mrcina, Zg. Kašelj, p. D. M. v Polju pri Ljubljani. Denar ali poštne znamke je poslati z naročilom. 119

Vabilo

občnemu zboru
Strojne zadruge v Dragonji vasi

reg. zadruga z neom. zavezo
kateri se vrši v nedeljo dne 14. marca 1915 ob 8. uri popoldne v hiši načelnika.
DNEVNI RED:
Poročilo načelstva, poročilo nadzorstva, odobrenje računskega zaključka za leto 1914, volitev načelstva, volitev nadzorstva, gospodarsko predavanje nadzorstva VI. Pušenjak, slučajnosti.
K obilni udeležbi vabi
načelstvo. 124

Pet vinarjev

stane depisnica, skatelo lahke narode moji glavni cun k 4000 podobami. Obsega bogato izbor koristnih, potrebnih in za darila primernih predmetov. Cenik se vsakemu pošlje zastonj in franko. I. tovarna ur. Haas Konrad, c. kr. dvoraj debavitelj v Mostu (Brux) št. 801 (Češke). Prave niklaste žepne ure K 420, 5 K, srebrne K 440, 9.50, niklasta budilka K 290, ure s kukavico K 40 K, pendel-ure 9 K. Pošilja se proti povzetju. Noben riske. Zamenojava dovoljena ali denar nazaj. II-86

Kdor kupi

gostilno z trgovino in posestvom za 56.000 kron naj piše pod: „Smrt na bojišču.“ poštneležeče Muta Staj 133

Sprejme se takoj
poštena deklica kot učenka v trgovino mešanega blaga. Katera je trgovini nekoliko vajena ima prednost Karl Jenčič Loka pri Zid. motu. 135

Iščem majerja

z družino, ki ima letna prihodevala in enega hlapca. Veleposestvo Freienberg Petriček Celje. 122

Sprejme se gošpodinja

v župnišču sv. Andraž nad Polzelo p. Velenje. 130

Kovaški pomočnik

ki zna dobro kovati, se sprejme pri L. Pichler, kovaški mojster Gradenec Körraistrasse 132 (L 45) 125

Pes se je izgubil

Od 16. febr. je izginil majhen beli pes, z rjavocrnimi lisami, nepristrizanimi ušesi, ima dolg, košati rep, lical se je na ime „Lumpi“. Pes se naj odda na gradu Golč pri Konjicah. Najditej dobi na grade 4 K. 137

Trsje

suhocepljeno na Rup.-Portalis ima na prodaj Franc Trobentar, Bresternica št. 33 P. Maribor. Cena 12 vin komad. Oglasiti se je v 14. dne. 138

Novi vozovi

so na prodaj pri Antonu Korenu v Šmiklavžu, Hoče. 128

Krepkega učenca

sprejme v usnjarsko obrt in v popolno oskrbo, Kosi, usnjar, Mala Nedelja pri Ljutomeru. 123

Cepljeno trsje na prodaj

Laški rizling, žlahtnina bela in rudeča, beli ranfol, trunta, pošip, cepljene na Riparia portalis, še ne izkopane, dobre kakovosti. Cena 1. vrste 100 kom. 10 kron. Kupci se blagovolijo ogledati pri Francu Muršič, posestnik in trtnar v Senčaku, Sv. Lovrenc v Slov. gor. P. Juršinci pri Ptuj. 87

Priden fant

kateri se hoče krojaštva učiti, se takoj sprejme pri Antonu Kosar, Maribor, Stolni trg 5.

Cepljeno trsje

Pošip, laški rizling, burgundec, rulender, veltliner, dišeči pramene, silvanec, muškati, kavčina, ranfol, sladkaminka, izabela. Cepljene na podlagi Riparia-Monticola-Bupestria Salanis, Berlandieri, Riparia, Teleki. Podlaga Berlandieri, Riparia, Teleki je najboljša za apeno zemljo. — Več tisoč korenjakov te vrste. — Cena po dogovoru in zelo nizka.

J. Vrbujak, Breg, Ptuj.

Izšel je dv. jni zvezek

„Domače knjižnice“

v obsegu 224 strani ter stane s poštnino vred 70 vin. Zelo zanimiva vsebina, med drugimi krasna povest za priprosto ljudstvo, „Prosjak Luka“. Prodajalec 10 od sto popusta. Založnik dr. Ljud. Koser, Juršinci pri Ptuj, Štajersko. 96

Zdrava in močna

dekle

v starosti 14 let, ki je dovršila z boljšim uspehom ljudsko šolo, ima veselje do uka v kakšni trgovini. Več se izve pri Stadler Ani, pos. v Dražji vasi, Petrovče. 86

Graščina na Hrvaškem

sprejme takoj dva (lovca) logarja. Pogoj je starost 40-50 let oženjen, z malo družino, najbolje brez iste. Vstop takoj. Ponudbe in spričevala se naj pošljejo na ravnateljstvo Banskidvor pošta Vinica pri Ormožu. 94

Trgovski pomočnik

se takoj sprejme v trgovini g. Janeza Löschnigga v Šmarju pri Jelšah. 103

Iščem hlapca

za poljska dela. Je lahko oženjen in bi žena imela tudi zaslužek. Plača po dogovoru. Ponudbe Ferd. Roš, veleposestnik Hrastnik ob juž. železnici. 113

A 25-15

5

Prostov. dražba nepremičnin.

Na predlog dedičev po dne 11. januarja 1915 v Zgornjem Porčiču umrlem veleposestniku Francu Ploj se prodajo dne 26. februarja 1915, ob 3. uri popoldne pri spodaj navedeni sodnji, soba št. 1, v zupnišču spadatajoča zemljišča vl. št. 24 in 32 kat. obč. Zg. Porčič, štev. 73 kat. obč. Spod. Žerjavce in štev. 67 kat. obč. Zg. Žerjavce z gospodarskimi potrebščinami in premičninami vred. 93

C. kr. okr. sadnja v St. Lenartu na Staj.

čadelek I., dne 8. februarja 1915.

RAZGLAS.

Z ozirom na vojni čas in vsled tega nastale potrebe, se je treba posebno ozirati na pridelovanje zelenjave. Radi tega se bo na deželni sadjarski in vinarški šoli v Mariboru v času od 15. 16. in 17. marca 1915 vršil tečaj za pridelovanje zelenjave. Na tečaju se bo poučevalo o pridelovanju in spravljaju (vnovčenju) zelenjave in sicer praktično in teoretično. Poduk in potrebna navodila se bodo dajala vsak dan od 9. do 11. ure popoldne ter od 2. do 4. ure popoldne.

Tečaja se lahko vsakdo, t. j. možje, gospe in dekleta udeležijo. Učnina se ne bo pobirala. Učni jezik je nemški.

Priglasiti se je treba na ravnateljstvo do 10. marca t. l. 121

Ravnateljstvo dež. sadjarske in vinarške šole v Mariboru.

Gluhost

šumenje po ušesih, a ne prirojena gluhost, tok iz ušes, odstrani takoj in gotovo Dr. F. Quastlerjev bals. kosm.

olje za sluh »Otikon«

Vsak dan dohajajo zahvalna pisma. Udeležni uspehi. Cena eni steklenici 3 K Edina založba M. Vetter, Dunaj III. Kärntnerstrasse 15.

Perl-Kava

iz čistega soja-boba, na domestek za bobovo kavo 5 kg, zavitek iz žepnega roba K 4.50 po povzetju. Santosa, Kraljevi Vinobradu 1573. Zastopniki se proti visoki proviziji sprejmejo. 2

Organist

se išče za Bele vode in sv. Križ Nastop takoj. P. Šostanj. 89

Trsje na prodaj.

Silvanec, burgundec, gutedel, kaljevina, veltliner, vrbošek, veltzling in mešane od starih vrst. — Cepljeno na vseh priporočljivih podlagah. Korenjaki od Rip. Portalis. Cena po dogovoru. Anton Turin, Globoko, Studenice pri Poljčanih. 8

Išče se samski

mežnar

za cerkev sv. Andraža nad Polzelo, p. Velenje, ki je obenem uslužben v župnišču. 131

Kobila

ena ali dve, na tankih nogah lepe rase, črne barve, 2 do 3 leta stara, 15 do 16 pesti visoka se takoj kupi. — Ponudbe naj se pošiljajo na

I. gorenjsko razpošiljalno
Ivan Savnik, Kranj.

KAVAL kg K 2-20

najfinjša K 180, 5 kg franko, izborna mešanica, izvrstni aroma, „Handels-Büro XIV.“ Sv. Andraž v Labodski dolini, Koroško. 59

Bučno olje

se naredi prav izvrstno na Purgovem mlinu v Jurovcih niže Ptuj. 100

Zahvala

V globoki žalosti potiti se spodaj podpisani zahvaljujemo tem potom vsem, ki so spremili ljubega moža oziroma brata

Garmuth Štefana

veleposestnika v Sp. Kapli

k zadnjemu počitku. Č. g. župniku, g. učitelju, domačim veterancem za zadnje spremstvo in sploh vsem, ki so se vkljub slabemu vremenu potrudili spremiti pokojnika k zadnjemu počitku, izrekamo posebno zahvalo. Bog plačaj vsem!

Kapla, dne 15. svečana 1915.

Žalujoči:

Alojzija, žena; Janez, brat; J. hana omž. Tomsžič, Alojzija omž. Peklar, Marija omž. Vraber, Julijana omž. Ehman, sestre.

126

Pri c. kr. rudniškem in plavžarskem oskrbništvu v Celju

se sprejemajo zdravi in krepki delavci železarsko in kovinarsko-topilničarske ali pa steklar-ničarske stroke za praznico rude topilnice cinka in valjarno ploščevine v stalno in primerno plačano delo. — Tozadevna vprašanja in ponudbe naj se posljejo naravnost na c. kr. rudniško in plavžarsko oskrbništvu v Celju. 108

Vzaj. zavarovalnica zoper ogenj na Ljubnem priredi

LETNI OBČNI ZBOR

v nedeljo, dne 7. marca ob 12. uri opoldan z običajnim sporedom.

Če se ob določenem času ne snide zadosti družvenikov, vrši se isti eno uro pozneje, sklepčen pri vsakem številu došlih družvenikov. Odbor. 136

VABILO

na

redni občni zbor

Hran. in pos. v Šmarju pri Rim. toplicah
reg. zadruga z neom. zavezo.

kateri se bo vršil v nedeljo, dne 7. marca 1915 ob 3. uri popoldne v uradnih prostorih.

Dnevni red:

Poročilo načelstva in nadzorstva.
Potrjen je računski zaključek za leto 1914.
Poročilo o izvršeni reviziji.
Volitev načelstva in nadzorstva.
Slučajnosti.

Načelstvo.

Tvrdba

Mil. Hočevar, Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve.

Naznanjam, da v moji trgovini dobivate zanesljivo kaljiva semena za polje in vrte po solidni ceni. Posebno priporočam od predenca očiščeno:

Domače ali konjsko deteljno seme, potem Lucerner ali nemške, Inkarnat za enkrat kesiti, Esparsef, takozvana večna detelja, Travnino seme za mokre in suhe travnike, Korenjevo seme, Runkelno repo, rdečo dolgovato, rumeno dolgo in okro, lovato, Svinjsko salato.

Vseh vrst semena za vrte, kakor tudi rafijo in žveplo za vinograde.

Obilnega obiska pričaku o č biležim z velespoštovanjem

tvrdka M. Hočevar Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve
trgovina špeteriškega blaga.

Pozor kmetovalci!

Preskrbite si pravočasno, posebno sedaj v vojskem času, jamčena, zanesljiva in kaljiva semena, n. pr.: domačo, nemško (Lucerna), kamnito deteljo, travo, peso rumeno in rudečo, sploh vsa poljska, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane in odlikovane trdke Mauthner, ki se dobivajo pri domači trdki

I. RAVNIKAR :: CELJE

Trgovina s špecerijskim blagom, z barvami in deželnimi pridelki ter zaloga vseh vrst mineralnih voda.

Solidna in točna poštežba.

Knjigarna, trgovina umetnin in muzikalij

Goričar & Leskovšek

Graška cesta 7 Celje Rotovška ul. 2

Tovarniška zaloga raznovrstnega kancelijskega, konceptnega, barvanega in ovitnega papirja.

Svinčniki, peresa, peresniki, črnilo, radirke, kamenčki, trgovske in odjemalne knjige, pisarni papir v mapah in kasetah, kreppapir, umetne cvetlice itd.

Velikonočne dopisnice v velikanski izbiri od 4 vinarjev naprej

Lastna zaloga ljudskošolskih zvezkov, risank in risalnih skladov.

Nagrobni venci in traki.**Na debelo!****Na drobno!****R. Brezovnik****trgovina v Vojniku**

priporoča svoje bogato zalogo manufakturnega, špecerijskega in galanterijskega blaga, železnine, cementa, barv, firneža, lakov, usnja, stekla, kislih vod, najboljših semen itd.

Domači pridelki se kupujejo po najvišji ceni.

OKLIC.

Prosimo najljubše vse svoje cenjene odjemalce v njih lastnem interesu, da svojo eventualno potrebo na

Lysoform

desinfekcijskem sredstvu, nam ako mogoče takej naznanijo, ker se naročila po vrsti uredijo in ker se razumljivo po tem priznana izbornem desinfekcijskem sredstvu mnogo povprašuje. Pri naročilih, ki so določena za helnice ali

za Rudeči

prosimo gospode lekarnarje in drožiste, priložiti tezaževno uradno potrdilo, ker s to lahko pospešimo železniško ekspedicijo. Vseled spremenjenih denarnih razmer kupujemo zdaj

Lysoform

le proti gotovemu plačilu ali povzetju, upamo pa, da ta odredba ne bode dolgo trpela. — Mi imamo na Dunaju večje zalogo. — Ekspedicija je nemotena.

Lysoformtvornice Uipest dr. Kelet & Aurányi, kemična tovarna.

Edino zastopstvo in glavna zaloga za Avstro-Ogrsko od originalnih armadnih in železničarskih Roskopf-ur 5K.

Jamstvo 3 leta.

Po 14 dnevni poskušnji
se lahko vsaka ura proti popolni svoti zopet zamenja, torej ni nobene rizike, ampak se lahko vsak sam prepriča o teh izbornih urah. Prednosti teh ur: Prava železničarska Roskopf-ura se je, ne dolgo tega, nalašč za železnične in štrpne službe z novo konstrukcijo zboljšala, dobila precizijski tek, posebej močne osi, kolesje se vso vrtil v kamenu. Ura teče 32 ur in ide točno na pol minute, če tudi ura leži, visi ali se nosi v žepu. Ura je zavarovana proti preveliki napetosti peresa, obločje je iz čistega nikla ter je zavarovano še z enim plaščem za varstvo zoper prah ter se vsi pokrovi strogo in natančno zapirajo. Po dobri preizkušnji so se te ure radi nizke cene in vendar dobrega teka uradno upeljale pri armadi in različnih železnih. Prosim Vas torej, da te ure ne zamenjate z drugimi aličnimi urami, ki se dobijo v trgovinah. — Vsak si naj brez nevarnosti, da bi trpel kako škodo, naroči mojo ceno uro. — Velik cenik popolnoma zastoj.

A. KIFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8,
največja tovarniška zaloga ur, srebrnine in zlamine, razpošilja v vse dežele. — **Specialist za boljše ure.**

Brsojavni naslov: Cirilova

Trgovina tiskarne sv. Cirila

Maribor, v lastni hiši Koroška cesta št. 6

Čekovni račun c. kr. poštno
: hranilnice št. 25.010 :
interurban telefon št. 113

Priporoča svojo veliko zalogo raznega papirja, peresnikov, peres, škaflic za peresnike, svinčnikov, radirk, kamenčkov, tablic, črnil, zavrtkov (barvanih in belih, v vseh velikostih), trgovskih knjig, noticov, pisarnega papirja v mapah in škaflicah, razglednic itd. Svete podobe (male, velike in stenske), razpela vseh velikosti, molitveniki, moliki, svetinje, škafulirji. Štambilije za urade in dr.

Ceniki na zahtovo zastoj.

Prodajajo ponaredbe,
naročite pristni

naravnost od izdelovalnice pod naslovom:

Rastlinska destilacija
„FLORIAN“

v Ljubljani.

Denarja ni

draginja je vedno večja, zaslužek pa majhen. Ako hočete z malim trudom, doma v svojem kraju gotovo 10 kron na dan zaslužiti, mi pošljite v pismu svoj natančni naslov in znamko za odgovor.

J. Batič Ilirska, Bistrica 26, Kranjsko

Domača in narodna trgovina

Franc Lenart v Ptuj

priporoča svojo bogato izbiro raznovrstnega novega blaga za moške in ženske obleke.

Postrežba poštena! Cene primerne!

Kdor bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim znancem,
Kdor bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni.

Varstvo zoper kolero in slabemu želodcu je naravni kognak.

Tega, iz lastnega vina destilirane, 12 let starega kognaka razpošilja v poštah zabojčkih z 4 steklenicami franko za K 12-40, majši kognak, ki čudovito olajša bolečine, ki jih povzroča protin, sredstvo za odrgavanje udov, oživlja živce itd. — 4 politrške steklenice K 10-20.

Benedikt Hertl, veleposesnik, grad Golič pri Konjicah (Štajersko.)

Posamezne steklenice starega kognaka K 8-10, mladega K 2-56, so v zalogi v Mariboru pri g. Alojziju Quandestu, trgovcu, Gosposka ul. 4.

Vinogradniki pozor!**Cepljene trte na prodaj**

in sicer prve vrste laški rilček, bela in črna zlahtina, silvanec, beli burgunde, izabela, beli ranfol, kapčina, traminec, kraljevina, pošip (Mozel), portugizec, trut in mešane vrste. Več tisoč divjakov Rip. Portalis. — Na prodaj več tisoč ključev Rip. Portalis. Vse te vrste so cepljene na Rip. Portalis ter popolnoma zaraščene in lepo vkoreninjene, za kar se jamči. Cena je po dogovoru. Kdor si hoče dobiti lepe trte in nasaditi lepi vinograd, naj se oglasi ustmeno ali pismeno pri **Francu Slodnjak, trtnar, Juršinci pri Ptuj.**

Razglas!

Po umrlem gosp. Peter : Mejač-u krojaču : se prodajo narejene obleke po jako ugodnih cenah.

Posameznim kupcem se nudi prilika za celokupno prevzete.

Priporoča se **MARIJA MEJAČ**
Maribor, Stolna ul. 4.

Orožje in kolesa

na obroke. Posamezni deli najceneje. Ilustrov

ceniki zastoj. F. Dušek, tovarna orožja, koles in živalnih strojev. Opodce na drž. žel. št. 2121. 1853 Češko.

! KAVA !**50% cenejša:**

Amerikanska štedilna kava, velokaromatična, izdatna in štedilna, 5 kg poskusna vreča 10 K franko po povzetju. Pol kilograma veleprima najfinjši čaj 2 K oddaja A. Sapira, eksport kave in čaja Galanta 496. 981

Manufakturno trgovino J. FAULAND v Ptuj se najbolj priporoča.